

Pag. 3

Despre
Uniunea
Europeană

Pag. 4

Ce ne facem
cu principiile
și cu logica?!

Pag. 8

Sport
Din păcate,
istoria
s-a repetat...

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a IX-a

Nr. 3

martie 2010

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Viscole panicarde de martie

După zăpezi consistente și geruri cum nu mai fuseseră de ani destui, Băileștii, ajuns în martie, spera într-o primăvară timpurie... „mai sunt babele!“, „s-a mărit ziua!“, „nu mai are putere!“... au venit 1 și 8 martie... s-au dat mărțișoare... s-a sărbătorit „Ziua femeii“... „gata cu iarna!“... își ascuteau unii foarfecele să înceapă să taie la vie, ca anul trecut... alții constatau că lemnele și cărbunii s-au cam dus după patru luni de „băgat pe foc“ dar... gata, ... gata cu scosul cenușii, ce mai... intră în concediu securile și își găsesc liniștea sobele, microcentralele... ajunge!!!

Așadar intraseră în vederile tuturor perspectivele primăverii, sătui de stat în casă, pe lângă foc, agasați de prezența lângă intrarea în casă a

lopeților de lemn sau de fier, după caz... și, totuși, în ciuda pre-
viziunilor meteorologice, oamenii nu mai credeau în recidive ale iernii, în final de februarie și prima jumătate a lui martie... și totuși... cu energii nebănuite au revenit ninsorile abundente, cu viscole și cu blocaji pe șosele, cu mașini și călători în imposibilitatea de a

înainta spre a ajunge la destinație... cu alerte firești ale autorităților locale și județene... cu eforturi umane și materiale greu calculabile, exact când toată suflarea aștepta o nouă primăvară, cu un oarecare optimism, dar, vorba lui Bacovia, „O nouă primăvară pe vechile dureri“...

Până și capitala intrase în panică!

Primarul Oprescu și cei ai sectoarelor se confruntau cu greutățile momentului, dar și cu creșterea prețului gigacaloriei și imposibilitatea subvenționării apei calde.

Spre deosebire de alte dați, în Băilești nu a fost cazul invocării răbufnirii iernii pe neașteptate și pe nepregătite, chiar dacă viscolul și cantitățile mari de zăpadă au depășit previziunile în timp record. Primăria și-a dovedit capacitatea de mobi-

lizare rapidă a tuturor disponibilităților materiale și umane și a realizat dezapezirea la timp precum și împrăștierea pe carosabil de material antiderapant. Pe timp de noapte, pe cei 87 km de străzi, la care trebuie adăugați cei ai satului Balasan, s-a trecut cu utilajele aflate în dotare: autoplugurile și buldoescavatorul, iar în centru zăpada de pe trotuare a fost înlăturată cu freza sau de către oamenii cu obligații de prestație în virtutea Legii 416, coordonați de funcționarii Primăriei.

În orice caz, se poate afirma că municipalitatea și-a făcut din plin datoria, în ciuda unor clevețiri ale câtorva cusurgii, veșnic nemulțumiți și incapabili să aprecieze niște eforturi consistente și responsabile.

Situațiile critice au fost depășite cu brio, dacă avem în vedere și acțiunile de dezapezire din alte spații de interes public – Gara, Spitalul, alte instituții, accesul la blocuri și, nu în ultimul rând, participarea cu oameni și utilaje la acțiunile de dezapezire a unor blocaje de pe șoselele apropiate din județ...

Nu pot încheia această relatare fără mulțumiri către domnii Mihai Negrea și Mihai Dumitrașcu – consilieri ai primarului Costel Pistruțu, care ne-au pus la dispoziție cu amabilitate datele privind aceste acțiuni deloc neglijabile!

Valentin TURCU

Stimați concetățeni,

Sărbătoarea Învierii lui Iisus să vă aducă bucurii în suflete, liniște în familii și împlinirea tuturor dorințelor!

În an de criză și după o iarnă cu viscole, geruri și privațiuni, fie ca, măcar de Sfintele Paști, să vă pătrundă în cugete primăvara multășteptată, ca să vă bucurați cu adevărat, fiindcă Învierea lui Christos reprezintă, ca și primăvara, biruința vieții asupra morții.

Felicitându-vă cu acest prilej, îmi imaginez că, la Biserica, după ce „luăm paști“ și mâncăm, după tradiție, pâinea și brânza oferite de parohie, împreună cu un trochiț cu vin, ciocnesc câte un ou roșu cu fiecare, bineînțeles adresându-vă cuvintele

"CHRISTOR A-NVIATI!"

**Vă îmbrățișez pe toți și vă urez din inimă
"LA MULȚI ANI!"**

Costel PISTRUȚU,
Primarul Municipiului Băilești

Tradiția mărțișorului

Tradiția românească oferă, în prag de primăvară, un bun prilej de sărbătorire a naturii, a revenirii la viață – Ziua Mărțișorului. Deși nu este o sărbătoare bisericească, ea nu are nimic tendențios sau vulgar. Mărțișorul este strâns legat de poporul român, el întâlnindu-se numai în spațiul carpatic și în zonele limitrofe, la câteva populații învecinate, care l-au preluat de la acesta. Obiceiul este cu mult anterior creștinismului, stând în legătură cu scenariul ritual al noului an agrar, celebrat primăvara. Până în veacul trecut, mărțișorul se dăruia copiilor și tinerilor – fete și băieți deopotrivă – de 1 Martie, înainte de răsăritul soarelui.

Șnurul de mărțișor, format din două fire de lână răsucite, colorate în alb și roșu, sau în alb și negru, reprezintă unitatea contrariilor: vară-iarnă, căldură-frig, lumină-întuneric, fertilitate-sterilitate. Șnurul era legat la mână, prins în piept și purtat, după zone, până la Florii, Paște sau până la înflorirea unor pomi fructiferi. Apoi era agățat, ca semn benefic, pe ramurile înflorite de măceș, viș-de-vie, vișin, cireș, se pune sub cloacă ori se agăța la icoană. Ziua scoaterii mărțișorului era marcată de o petrecere numită „băutul mărțișorului“. Cu trecerea timpului de șnurul bicolor s-au legat monede de argint și de aur. În ziua de astăzi, de acest șnur se

atârnă obiecte artizanale, întruchipând diferite animale, flori, litere etc. Unele legende populare spun că mărțișorul ar fi fost tors de Baba Dochia, o veche zeitate agrară, care, ajunsă la vârsta senectuții, moare și apoi renaște la echinocliul de primăvară.

Mărțișorul rămâne peste veacuri „funia anului“, care adună laolaltă săptămânile și lunile în cele două anotimpuri străvechi ale calendarului popular: vara și iarna, simbolizate de șnurul bicolor. La geto-daci și la latini anul nou începea la 1 martie, aceasta fiind considerată prima lună a anului. Astfel se explică numele lunilor septembrie (luna a optea), octombrie (luna a opta), decembrie (luna a zecea). Mărțișorul era un fel de talisman menit să poarte noroc, oferit de anul nou împreună cu urările de bine, sănătate, dragoste și bucurie.

Arheologii români au găsit în aezarea preistorică de la Schela Cladovei, veche de 8000 de ani, pietre de rău cu urme de vopsea albă și roșie. Împlinirea celor două culori simbolizează geneza și regenerarea vieții.

Sărbătoarea tradițională de 1 Martie, devenită cu timpul un prilej de omagiere a sexului frumos, nu trebuie în nici un fel asociată cu pseudo-sărbătoarea de origine comunistă din ziua de 8 martie. Această a-a-zisă „Zi a Femeii“ este o inovație cu substrat ideologic, instituită la noi de regimul comunist. Adevărata dată când femeia ar putea fi omagiată, și din punct de vedere creștin, ar trebui să fie 25 martie – zi în care Maica Domnului a fost aleasă spre a purta în pântece pe Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii.

Prof. Ionela CATANĂ

Prieteni și influența lor

Pentru orice tânăr prietenii reprezintă, după cum nu este greu de observat, o a doua familie. Dacă un copil nu are cum să-și aleagă părinții, în schimb prietenii și-i alege. De aceea încrederea pe care le-o acordă este mare, iar afecțiunea pe care le-o poartă este profundă. Prietenii sunt cei cu care își împarte viața, sunt punctele lui de sprijin, sunt cei alături de care crește.

Din păcate, pe cât de strânsă poate fi o prietenie, atât de mult rău poate face copiilor noștri una nepotrivită. Universul tinerilor de astăzi este foarte diferit de cel de pe vremea când noi, părinții, eram de vârsta lor.

Astăzi, destrăbălarea, care stă pe un soclu de aur, îmbracă o sumedenie de forme. De la desfrânare, beție, până la violență, păcatul prilejuiește o gamă largă de oferte pentru tineri. Aceste patimi nu se autoprezintă ca valori negative. Nu se arată ca și cum ar fi respingătoare, ci ca și cum ele ar fi adevăratele valori. Un tânăr care nu bea și nu fumează este considerat lipsit de personalitate, un tânăr care nu întreține raporturi sexuale cu prietena lui este considerat anormal.

Diavolii îmbracă veșminte atrăgătoare și ies în întâmpinarea tinerilor. De cele mai multe ori uneltele diavolilor sunt falșii prieteni. Aceștia duc o luptă de durată pentru distrugerea virtuților celor care încă le mai au. Ei au o sete nebună de a nimici orice rezistență din partea celor care iubesc curăția și duc o luptă de durată, care de obicei se termină cu înfrângerea tinerilor virtuțioși, singuri în fața mulțimii celorlalți.

Este adevărat că există și prietenii folositoare, în care comuniunea a rodit așa cum trebuie, dar ele sunt din ce în ce mai rare în zilele noastre.

Ziarele sunt pline de știri, care de care mai dureroase, despre ce urmări triste au unele „prieteni...”. Părinții trebuie să fie conștienți că, dacă nu se interesează de anturajul copiilor lor, o educație îndelungată se poate transforma în amintire în numai câteva zile, pentru că puțini tineri au curajul de a fi altfel decât prietenii lor.

Avem datoria de a-i ajuta pe copii să-și aleagă prietenii. Dacă, de exemplu, cât sunt mici, în locul în care se joacă sunt mulți copii prost crescuți, trebuie să facem efortul de a-i duce în locuri unde își pot face altfel de prieteni - într-un parc sau unde considerăm că este mai bine pentru ei.

Copiii simt nevoia să-și consume energia, simt nevoia să se joace. Practicarea unui sport este cât se poate de binevenită. Activitatea *„minte sănătoasă în corp sănătos”* este valabil și astăzi.

Sportul nu numai că dezvoltă în copii abilitățile fizice și le întărește sănătatea, ci ajută și dezvoltării lor psihice. Câtă vreme nu este practicat în exces, câtă vreme performanța nu devine din pasiune patimă, nimic nu este îngrijorător.

Părinții au datoria de a încuraja aptitudinile pe care le observă la copiii lor și astfel, dându-le o preocupare, îi ajută să-și găsească și prieteni pe măsură. Talentul în domeniul artelor plastice sau al muzicii se află printre înzeștrările care pot fi puse în valoare.

Cel mai important mediu pentru copiii noștri îl constituie școala. În școli sunt tot mai puține clasele în care profesorii intră cu plăcere. Apar tot mai mulți copii-problemă, copii care chiulesc pentru că nu îi interesează școala, copii care sunt modele negative pentru ceilalți. Ei sunt colegii copiilor noștri.

În licee, situația este și mai tristă. Liceele riscă să devină din instituții de învățământ locuri viciate. Uneori tinerii reușesc să-și ascundă viciile față de părinții lor vreme îndelungată, iar părinții observă căderile lor prea târziu. A început să ia proporții până și consumul de droguri. Cât de repede se schimbă lucrurile... Au fost de ajuns câțiva ani pentru ca un păcat despre care înainte se știa numai din filme să se răspândească cu o viteză alarmantă. Majoritatea copiilor care se droghează nu sunt conștienți de efectele grave ale consumului de droguri.

Mulți părinți nu-și dau seama că situația este din ce în ce mai gravă și este foarte greu ca cineva să atragă atenția asupra tuturor aspectelor acestei situații.

Există și excepții, există și tineri cu viață curată, tineri binecuvântați de Dumnezeu. Dar numărul lor este prea mic pentru a putea rămâne indiferenți la pericole.

■ Idolul desfrâului

Fără să-și dea seama, o mare parte din tinerii de astăzi se închină unuia dintre idoli popoarelor păgâne: necuratul idol al desfrâului.

Desfrăul este căutat, desfrăul este găsit. Chiar dacă nu i se mai înalță rugăciuni, în schimb cinstirea lui e foarte răspândită.

Una dintre obsesiile generației de astăzi este destrăbălarea. Tinerii vor „să facă dragoste”, să-și manifeste sentimentele cu ajutorul trupului. Dar ceea ce înțeleg ei prin „dragoste” nu are aproape nimic în comun cu dragostea adevărată. Cuvântul însuși a fost pervertit. Dragostea curată dintre un soț și soția sa

este cu totul altceva.

Tinerii cresc în mentalitatea că dragostea se împlinește numai prin unire trupească, iar Taina nunții nu e de fapt decât pierderea libertății. Dacă „faci dragoste” cu persoana iubită este destul, nu mai ai de ce să te căsătorești.

Dacă am putea să filmăm o zi din viața unui tânăr obișnuit, pentru care desfrânarea nu apare ca o patimă, ci ca un mod de comunicare, și am proiecta-o cu cincizeci de ani în urmă unor tineri, aceștia ar rămâne foarte surprinși de modul în care a „evoluat” păcatul.

Insistăm asupra ideii că schimbarea poziției de pe care este văzut desfrăul influențează automat viețile privitorilor. În momentul în care păcatul nu mai este considerat păcat, totul este permis.

Educația sexuală se răspândește în școli și în licee. Tinerii învață că „împreunarea trupească este o necesitate fiziologică și, ca orice necesitate, trebuie satisfăcută” sau că „masturbarea este un mijloc comod de eliminare a surplusului de secreții din organele genitale”. Tinerii încep viața sexuală pentru a-și satisface aceste „necesități biologice”. Nu vom insista asupra păcatului masturbării (cărui în trecut i se spunea „curvie cu diavolul”), deși propaganda care i se face are „succes la public” (o mare greșală este ca părinții să nu atragă atenția asupra urmărilor acestui păcat și, sfiindu-se să stea de vorbă cu copiii lor, îi lipsesc de un necesar semnal de alarmă).

Tinerii simt nevoia de comunicare și cred că „făcând” dragoste împlinesc o relație afectivă. Dar dragostea trupească în afara familiei, oricât de curată și de nevinovată ar părea unora, este păcat. Statisticile recente au arătat că majoritatea a tinerilor încep viața sexuală înainte de căsătorie. Din acest motiv, unii dintre tinerii care vor să trăiască aproape de Dumnezeu, se întreabă dacă se poate rezista ispitei păcatului.

Bineînțeles că da, și mare va fi cununa tinerilor care și-au păzit fecioria nepătată. Fecioria nu este doar un mit, așa cum susțin iubitorii de desfrău. Fecioria este starea rânduită de Dumnezeu tinerilor care nu s-au căsătorit.

Dar fecioria nu presupune doar aspectul fiziologic. Fecioria cere tinerilor nu doar ca până la nuntă să nu facă dragoste, ci mai mult chiar, să se ferească de întinarea prin mângâieri pătimașe. Astfel de mângâieri murdăresc sufletul și sunt prima etapă pregătitoare a împreunării trupești. Este bine ca tinerii

să fie preveniți asupra faptului că astfel de atingeri care înfierbântă trupul nu rămân fără ecou. După câțiva vreme, împreunarea trupească va veni de la sine.

Între multe anormalități la care asistăm astăzi este așa-numita „căsătorie de probă...”. Tinerii trăiesc împreună fără să fie cununați. Se spune că e mai bine să se cunoască și trupește înainte de nuntă, ca nu cumva să aibă după aceea neplăceri și să se despartă. Dar aceasta este o mare înșelare.

Sute de ani familiile creștine au luat ființă din oameni curați la suflet și la trup, care nu au pus înaintea nunții problema „potrivirii sexuale”. Și Dumnezeu i-a ajutat ca între ei să fie armonie deplină și toată viața lor a fost binecuvântată.

Tinerii de astăzi, invocând că e bine să se cunoască și trupește înainte de nuntă, cad în păcat. Și apoi, descoperind nepotriviri sau apărând neînțelegeri, se despart. Nu așa se ajunge la împlinire.

Părinții trebuie să-și crească fiii astfel încât, la vremea potrivită, să-și întemeieze o familie în care să poată cunoaște dragostea și bucuria. E bine ca ei să ducă grija aceasta, dar nu în sensul că noua familie ar trebui să corespundă tuturor exigențelor părinților, ci ca aceasta să fie pe placul lui Dumnezeu.

În afara referirilor la păcatul desfrânării bărbatului cu femeia, nu putem să nu ne oprim aici asupra fenomenului de răspândire a minorităților sexuale (homosexuali, lesbiene). Deși ca cetățeni ai unei țări care pare dornică de integrare europeană ar trebui să manifestăm toleranță dusă la extrem față de aceștia și nu am avea voie să protestăm contra păcatelor împotriva firii, totuși trebuie să fim conștienți și să afirmăm că astfel de păcate sunt porți deschise spre iad. Ca fii ai Părintelui Ceresc știm că desfrânarea nu vor intra în Împărăția cerurilor.

E bine să îi sfătuim pe tinerii noștri ca nu numai să se ferească de aceste păcate, ci, la rândul lor, să atragă atenția prietenilor sau colegilor lor, care se scaldă în astfel de necurății, că nimic nu poate face omul pe ascuns, fără să fie văzut de Dumnezeu.

Scopul vieții noastre trebuie să fie mântuirea. Tot ceea ce facem, totul să se măsoare în funcție de aceasta: dacă ne apropiem sau nu de Dumnezeu. Pedagogia creștină este pedagogia mântuirii, a purtării crucii cu credința învierii. Părinții care lucrează pentru propria lor mântuire, devenind creștini adevărați, nu au nevoie de altă știință pedagogică decât

de aceea de a face din copii oameni asemenea lor în toate cele bune. Ajutorul Bisericii Cerești, al Maicii Domnului, al Sfinților și al Îngerilor este cel mai puternic ajutor pentru părinții drept-credincioși. Aceștia trebuie să folosească toate momentele prielnice pentru a se apropia de Dumnezeu și de Sfinții Săi. Dacă trec pe lângă o biserică în care sunt părțile din sfinte moaște, să nu se lenească să intre și să se roage. Dacă pot ajunge la o mănăstire, să facă acest efort, și binefacerile vor fi mari. Dacă aici vor putea vorbi cu vreun călugăr îmbunătățit, să facă aceasta fără șovăială. Pentru fiecare strădanie, Dumnezeu va răsplăti înmulțit.

Așa cum orice părinte merge la doctor atunci când este bolnav, așa ar trebui să meargă și la preotul duhovnic ori de câte ori bolnav îi este sufletul sau ori de câte ori are nevoie de sfaturi pentru călăuzirea fiilor săi. În situații limită, în care părinții s-au dovedit neputincioși, sfatul primit de la preot a dus la evitarea unor păcate de care tinerii erau aproape.

Sunt multe căderile în care pot nimeri tinerii. Dar multe sunt și căile de îndreptare. Părinții trebuie să se roage mult, cu frângere de inimă, pentru mântuirea fiilor lor.

La Înfricoșătoarea Judecată, fiecare părinte va da socoteală pentru modul în care a purtat grija de fiii săi. Să nu ne fie teamă că fiii noștri vor fi prea „bisericosi” dacă îi vom învăța să trăiască în prezența lui Dumnezeu. Să nu ne fie teamă că, dacă nu se vor împărtăși de mici din plăcerile vieții, vor fi incapabili să reziste în această lume plină de răutăți și de necazuri. Singura posibilitate de a rezista este tocmai de a trăi sub acope-rământul sfințeniei. Să nu le fim piedică copiilor noștri pe calea slujirii lui Hristos.

Dacă vom trăi cu evlavie și ne vom crește copiii în frică de Dumnezeu, vom dobândi bunătațile cele veșnice.

Și pe noi și pe fiii noștri ne așteaptă Împărăția cerurilor. Ne așteaptă Mântuitorul Hristos înconjurat de cetele îngerști și de Soborul tuturor Sfinților.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care Te-ai întrupat din Sfânta Fecioară Maria, binecuvântează-ne pe noi, pe toți părinții drept-credincioși și pe copiii noștri, miluindu-ne după mare milă a Ta! Tu ești virtutea noastră, Tu ești scăparea noastră și izbăvitorul nostru! Ajută-ne să trecem biruitori de ispitele care ne înconjoară, ca să ajungem împreună în Împărăția cerurilor și să ne bucurăm cu toți Îngerii și Sfinții de frumusețile cele veșnice. Amin!

*Preot Costel GAVRILĂ
Prof. Elena GAVRILĂ*

Concursul interjudețean de matematică “SFERA”

Ediția a VII-a, Băilești, 20 martie 2010

Inspectoratul Școlar Județean Dolj, Casa Corpului Didactic Dolj, Liceul „Mihai Viteazul” Băilești și redacția revistei de matematică „Sfera” au organizat la data de 20 martie 2010 Concursul Interjudețean de Matematică „Sfera”, ediția a VII-a, care se adresează elevilor din clasele III-X. La această ediție au participat 250 de elevi din școli din județele Dolj, Olt, Gorj, Vâlcea și Hunedoara. Comisia de organizare a fost formată din domnul prof. univ. dr. George Vraciu de la Facultatea de Matematică Informatică a Universității din Craiova, președintele concursului, prof. Gabriel Tica, coordonatorul concursului și domnul prof. Dan Panait, director al Liceului „Mihai Viteazul” din Băilești.

Subiectele au fost alcătuite de o comisie formată din profesorii Gabriel Tica (Băilești), D.M. Băteșu- Giurgiu (București), Cătălin Cristea (Craiova), Nicolae Ivășchescu (Craiova), Doina Firicel, Marian Firicel (Calafat), Emilia Costea (Timișoara), Otilia Drăgan, Ovidiu Cioponea (Craiova), Dan Nedeianu (Dr. Tr. Severin), Mihaela Cioplea (Băilești), Victor Cornigeanu, și Gheorghe Burdușel (Filiși).

Simultan s-a desfășurat Sesiunea de comunicări metodico-științifice „Matematică modernă-între clasic și actual”, care se adresează profesorilor de matematică și învățătorilor. Sesiunea a fost prezidată de domnul prof. univ. dr. George Vraciu, împreună cu doamna inspector școlar de matematică Cristina Ungureanu, doamna prof. Mirela Lungulescu și domnul prof. Nicole Miu, din partea PSMR – filiala Dolj. La sesiunea de comunicări s-au înscris 140 de cadre didactice din 12 județe adică, Dolj, Gorj, Mehedinți, Vâlcea, Argeș, Hunedoara, Olt, Constanța,

Clasa	Nume	Școala	Punctaj	Obs
III	Dinu Iulia	Școala cu cls. I-VIII „Virgil Mazilescu” Corabia	88	Premiul I
III	Bălașa Florin	Școala Nr. 30 „Mihai Viteazul” Craiova	83	Premiul II
III	Mitrache Mirela	Școala cu cls. I-VIII Nr. 5 „Av. P. Ivanovici” Băilești	78	Premiul III
III	Novacovici Ruth	Colegiul Național „George Coșbuc” Motru	76	Mențiune
III	Mita Ștefan	Școala Nr. 2 „Constantin Gerota” Calafat	75	Mențiune
III	Bizoș Alex Cosmin	Școala cu cls I-VIII Nr. 5 „Av. P. Ivanovici” Băilești	73	Mențiune
III	Năstase Radu Mihai	Școala cu cls I-VIII Nr. 5 „Av. P. Ivanovici” Băilești	72	Mențiune
IV	Bețiu Pavel	Colegiul Național „Carol I” Craiova	100	Premiul I
IV	Dobrica Dragos	Școala cu clasele I-VIII Nr. 18 „Sfântul Dumitru” Craiova	100	Premiul I
IV	Scinteie Valentina	Colegiul Național „George Coșbuc” Motru	100	Premiul I
IV	Stănășel Mădălina	Sam „N. B. Locusteanu” Comuna Leu	100	Premiul I
IV	Dondera Alin	Colegiul Național „George Coșbuc” Motru	97	Premiul II
IV	Ghiță Ramona	Școala cu clasele I-VIII Nr. 18 „Sfântul Dumitru” Craiova	90	Premiul III
IV	Novacovici Eunice	Colegiul Național „George Coșbuc” Motru	90	Premiul III
IV	Popescu Mihai	Colegiul Național „Carol I” Craiova	90	Premiul III
IV	Caba Bianca	Colegiul Național „George Coșbuc” Motru	87	Mențiune
IV	Latu Dana	Colegiul Național „George Coșbuc” Motru	87	Mențiune
IV	Daescu Andrei	Colegiul Național „George Coșbuc” Motru	86	Mențiune
IV	Cioplea Emil	Liceul „Mihai Viteazul” Băilești	83	Mențiune
IV	Bivolcan Lavinia	Colegiul Național „George Coșbuc” Motru	80	Mențiune

Harghita, Bihor, Galași și Giurgiu.

Concursul de matematică a început la ora 10 și a durat două ore și jumătate, timp în care cadrele didactice au participat la sesiunea de referate și comunicări care s-a desfășurat la Centrul de Documentare Informațională inaugurat în acest an.

Atât subiectele cât și jurizarea au fost asigurate de organizatori printr-o colaborare deja consacrată cu cadre didactice

de prestigiu de la școli de referință în activitatea de performanță matematică din județ și din țară. Ca și la edițiile anterioare, organizatorii au pregătit participanților diplome de participare și broșuri de prezentare a concursului precum și diplome și premii în bani laureaților.

Atât valoarea concurenților cât și calitatea conținutului metodico-științific al materialelor au crescut de la an la an

– fapt evidențiat și de aprecierile reflectate în recenziile apărute până acum, inclusiv în Gazeta Matematica seria A.

Festivitatea de premiere s-a desfășurat în jurul orei 17,00 moment în care elevii premiași au savurat din plin momentul împreună cu profesorii care îi pregătesc.

Prezentăm, în continuare, lista laureaților.

IV	Florescu Dragoș	Colegiul Național „Carol I” Craiova	80	Mențiune
IV	Gavrilă Alin	Liceul „Mihai Viteazul” Băilești	80	Mențiune
IV	Rîjniță Ioana	Colegiul Național „George Coșbuc” Motru	80	Mențiune
V	Muşuroi Andreea	Școala cu cls. I-VIII „Virgil Mazilescu” Corabia	68	Premiul I
V	Datcu Gabriel	Școala cu cls I-VIII „Virgil Mazilescu” Corabia	65	Premiul II
V	Nicolaescu Andrei	Școala Nr. 24 Craiova	60	Premiul III
V	Alniti Beatrice	Școala cu cls I-VII Nr. 5 „Av P Ivanovici” Băilești	50	Mențiune
V	Tudorica Felix	Școala cu cls. I-VIII Virgil Mazilescu Corabia	50	Mențiune
V	Bonea Marius	Școala Nr. 30 „Mihai Viteazul” Craiova	45	Mențiune
V	Costea Ionuț	Școala cu cls I-VIII „Virgil Mazilescu” Corabia	45	Mențiune
V	Croitoru Gabriel	Liceul „Mihai Viteazul” Băilești	45	Mențiune
V	Milovan Mihai	Liceul „Mihai Viteazul” Băilești	45	Mențiune
VI	Ciurezu Marina	Școala cu cls. I-VIII „Virgil Mazilescu” Corabia	66	Premiul I
VI	Tonica Invecea-Robert	Liceul Teoretic Bechet	55	Premiul II
VI	Trăscă Daniel	Școala Nr. 2 „Constantin Gerota” Calafat	52	Premiul III
VI	Donoiu Irina	Școala Generală Nr. 22 „M. Eliade” Craiova	47	Mențiune
VI	Bălan Alexandra	Școala Nr. 2 „Constantin Gerota” Calafat	41	Mențiune
VI	Văetiș Ingrid	Liceul „Independența” Calafat	41	Mențiune

Despre Uniunea Europeană

► Continuare din numărul anterior

◆ Aspecte economice

Aspectele economice au dominat întotdeauna existența și activitatea Uniunii Europene. Începând cu primul experiment, cel al integrării producțiilor de cărbune și oțel, făcând apoi pasul către uniunea vamală, Politica Agricolă Comună, stabilizarea cursului de schimb, piața unică și moneda unică, planurile UE au fost în cea mai mare parte motivate de probleme legate de comerț, taxe, piețe de desfacere, valute, concurență și mobilitatea forței de muncă. Agenda integrării s-a extins doar de curând la o mai mare varietate de aspecte, de la cele sociale la cele privind protecția mediului.

Faptul că integrarea economică a fost prioritară a fost clar stabilit de cele trei scopuri principale ale Tratatului de la Roma (1958): o uniune vamală, o piață europeană unică (în cadrul căreia să se promoveze libera circulație a persoanelor, a capitalului, a bunurilor și a serviciilor), și o politică agricolă comună.

Uniunea vamală a fost finalizată fără prea mare tam-tam în 1968, prin stabilirea unui tarif extern comun, însă barierele non-tarifare pentru comerțul dintre Statele Membre au rămas, incluzând diferențe la standardele tehnice și de control al calității, la standardele de sănătate și siguranță în muncă precum și la cotele taxelor indirecte. La mijlocul anilor '70, când recesiunea economică globală făcuse ca Statele Membre să simtă acut nevoia unei protecții a piețelor naționale, perspectivele unei piețe unite păreau imposibile, însă programul creării unei piețe unite a revenit în actualitate la începutul anilor '80, impulsionat în special de nevoia Statelor Membre de a face față concurenței economiilor americane și japoneze. Principalul

obiectiv a fost înlăturarea barierelor non-tarifare din calea liberei circulații a persoanelor, capitalului, bunurilor și serviciilor. Aceste bariere erau de trei categorii: fizice, fiscale și tehnice.

Pasul cel mai important în eliminarea barierelor fizice l-a constituit semnarea în iunie 1985 a Acordului Schengen, dar care a fost implementat abia 10 ani mai târziu, în martie 1995. Statele semnatare ale acestui acord au eliminat sau vor elimina controalele la frontierele interne, așa încât este (sau va fi) posibilă trecerea frontierei între oricare două asemenea state fără acte și fără opriri pentru control. Până în prezent, acordul este implementat în 25 de state, dintre care patru (Elveția, Liechtenstein, Norvegia și Islanda) nu sunt membre ale Uniunii Europene. În același timp, Regatul Unit și Irlanda, țări membre UE, au optat să nu implementeze acordul Schengen pe teritoriul lor, iar alte trei state membre ale Uniunii, România, Bulgaria și Cipru și-au exprimat intenția și urmează să fie admise în Spațiul Schengen într-un viitor apropiat.

În ceea ce privește barierele fiscale, principala problema a reprezentat-o existența unor cote diferite ale impozitelor indirecte, ceea ce a cauzat distorsiuni concurențiale și diferențe de preț artificiale, afectând în ultimă instanță schimburile comerciale. Deși nu s-a ajuns la stabilirea unor cote unice ale accizelor și ale TVA-ului pentru toate statele membre, s-a convenit totuși asupra unor cote minime. În plus, armonizarea programelor în ceea ce privește sănătatea publică și protecția mediului a adus cu sine și o armonizare a cotelor accizelor pentru unele categorii speciale de bunuri cum ar fi produsele pe bază de tutun, alcoolul și carburanții, în prezent nemaexistând variații semnificative ale prețurilor acestor produse

pe teritoriul uniunii.

De o importanță deosebită pentru funcționarea pieței unice a fost și înlăturarea barierelor tehnice pentru o gamă largă de domenii, de la standardele de siguranță și de rulare pentru autovehicule până la conținutul alimentelor procesate. Comunitatea s-a implicat activ în conceperea unor standarde europene și în procesul de convingere al statelor membre de a se conforma acestor standarde. Sarcina a luat mult timp, a implicat mult efort și chiar a avut consecințe negative asupra imaginii Comunității – aceea a unor eurocrați care se amestecă în toate treburile. Integrarea noilor state din Europa Răsăriteană a constituit poate cea mai importantă provocare din cadrul acestui proces, nivelul economic mult mai scăzut al acestor state, în mod special România și Bulgaria, făcând în unele cazuri aproape imposibilă adoptarea de către aceste țări a standardelor tehnice și de calitate elaborate de Comunitate, care s-a văzut obligată să facă mai multe compromisuri ca oricând.

◆ În interiorul zonei euro

Dintr-un anumit punct de vedere, putem considera că toate hotărârile luate de a lungul timpului în vederea creării pieței unice au fost doar un preludiv la cel mai mare și mai controversat proiect din istoria integrării europene, și anume conversia la moneda unică europeană. În martie 2002, 12 dintre cele 15 state de atunci ale Uniunii europene au renunțat la monedele lor naționale și au adoptat moneda euro, în timp ce alte trei – Marea Britanie, Danemarca și Suedia – au ales să rămână în afara zonei euro, cel puțin pentru o perioadă.

Această mișcare a fost anticipată de lansarea în 1979 a Sistemului Monetar European (SME), atunci când din dorința de a obține stabilizarea

ratelor de schimb și de a menține inflația sub control, a fost creată o monedă artificială, numită unitatea monetară europeană (ecu), a cărei valoare a fost calculată ca o medie ponderată a valurilor europene, proporția fiecăreia fiind stabilită pe baza raportării la puterea economică a fiecăruia dintre statele membre. Cursul de schimb dintre statele membre era stabilit în ecu, ele având drept țel ca fluctuația schimbului să nu depășească 2,25% conform unei scheme de regularizare cunoscute sub numele de mecanismul cursului de schimb (MCS). Cu toate că unora dintre statele membre le-a fost foarte dificil să mențină un curs relativ stabil față de ecu, acest mecanism a contribuit la instaurarea unei stabilități a ratei de schimb în anii '80 și la instaurarea celei mai lungi perioade de expansiune economică de după război. Succesul SME și al sistemului MCS i-a determinat pe liderii europeni să considere viabilă existența unei monede unice. Astfel, la reuniunea de la Madrid din decembrie 1995, Consiliul European a decis să dea noii monede numele de euro și s-a convenit ca introducerea sa să parcurgă trei etape. Prima a avut loc în mai 1998, când s-a stabilit care țări erau pregătite, adică erau capabile să îndeplinească o serie de "criterii de convergență" considerate cerințe esențiale: 1) un deficit bugetar mai mic de 3% din PIB; 2) o datorie publică mai mică de 60% din PIB; 3) o rată a inflației de consum stabilită într-o limită de 1,5% din media a 3 țări cu cea mai mică rată; 4) o

rată a dobânzilor pe termen lung stabilită într-o limită de 2% din media a 3 țări cu cea mai mică rată; 5) menținerea ratelor de schimb din ultimii doi ani între limitele de fluctuație aprobate de MTC.

Euroscepticii au ridicat problema seriozității cu care statele membre, doritoare să adopte moneda unică, au tratat aceste criterii de convergență, a căror înțelepciune fusese deja pusă sub semnul întrebării de mulți economiști, iar situația financiară actuală din Grecia, care pune în pericol întregul proiect al monedei unice, pare să le dea într-o oarecare măsură dreptate.

A doua etapă a început la 1 ianuarie 1999, când a fost lansat oficial euro. Țările participante și-au fixat cursurile de schimb, iar noua Bancă Centrală Europeană și-a început acțiunea de supervizare a politicii monetare unice. Din acel moment, toate tranzacțiile sale cu celelalte bănci comerciale și toate acțiunile sale de schimb valutar s-au tranzacționat în euro.

Ultima etapă a început la 1 ianuarie 2002, când toate monedele și bancnotele euro au fost introduse pe piață. Inițial s-a convenit ca euro să circule împreună cu celelalte monede naționale timp de 6 luni de la introducerea sa pe piață, însă perioada a fost redusă ulterior la numai 2 luni, monedele naționale încetând să mai fie valabile de 1 martie 2002, mărcile germane, drahmele, escudos, francii, lirele, pesetas și șilingii devenind istorie.

Julian POPA

► Continuare în numărul viitor

VII	Pirvu Bianca	Școala cu clasele I-VIII Ostroveni	63	Premiul I
VII	Chilom Georgiana	Școala Nr. 2 „Constantin Gerota” Calafat	62	Premiul II
VII	Sandu Robert	Școala Nr. 2 „Constantin Gerota” Calafat	61	Premiul III
VII	Delcea Ionuț	Școala cu clasele I – VIII Nr. 1 Dăbuleni	60	Mențiune
VII	Săvulete Madalina	Școala cu clasele I-VIII Ostroveni	60	Mențiune
VII	Stanatel Ancuta	Sam „N. B. Locusteanu” Comuna Leu	51	Mențiune
VII	Pascu Marin-Alexandru	Liceul Teoretic Bechet	50	Mențiune
VII	Pascu Raluca-Mădălina	Liceul Teoretic Bechet	50	Mențiune
VIII	Antonie Mădălina	Școala Nr. 2 „Constantin Gerota” Calafat	100	Premiul I
VIII	Marian Mădălina	Școala Nr. 30 „Mihai Viteazul” Craiova	73	Premiul II
VIII	Ceaușu Razvan	Școala Nr. 30 „Mihai Viteazul” Craiova	70	Premiul III
VIII	Cristache Alexandru	Școala Nr. 30 „Mihai Viteazul” Craiova	70	Premiul III
VIII	Sirbu Loredana	Sam Daneți	64	Mențiune
VIII	Slăvulete Mihai	Școala cu clasele I-VIII Ostroveni	63	Mențiune
VIII	Fleancu Laurențiu	Școala Nr. 30 „Mihai Viteazul” Craiova	60	Mențiune
VIII	Măceșanu Brenda	Liceul „Mihai Viteazul” Băilești	60	Mențiune
VIII	Mircea Alina	Școala cu clasele I-VIII Ostroveni	60	Mențiune
IX	Tecan Veronica	Colegiul Național „Carol I” Craiova	100	Premiul I
IX	Mălin Ștefan	Colegiul Național „Carol I” Craiova	85	Premiul II
IX	Pantelimon Laurențiu	Colegiul Național „Carol I” Craiova	75	Premiul III
IX	Sirbu Laurențiu	Colegiul Național „Carol I” Craiova	75	Premiul III
IX	Tudor Cosmin	Colegiul Național „Carol I” Craiova	70	Mențiune
IX	Ciugulea Alexandru	Colegiul Național „Carol I” Craiova	65	Mențiune
X	Girgel Manolica	Școala Nr. 2 „Constantin Gerota” Calafat	52	Premiul II
X	Minea Elis	Școala Nr. 2 „Constantin Gerota” Calafat	45	Premiul III
X	Mirea Alexandru	Liceul „Mihai Viteazul” Băilești	36	Mențiune
X	Anghel Bogdan	Colegiul Național „Frații Buzești” Craiova	31	Mențiune
X	Popa Florin-Emanuel	Liceul Teoretic „C. Brâncoveanu” Dăbuleni	31	Mențiune

prezentare de prof. Gabriel TICA

O oportunitate oferită de Comenius

PLEDOARIE COMENIUS-ULUI HALDEN, NORVEGEN

Conștiință fiind că dezvoltarea profesională depinde de actualizarea eficientă a tehnicilor și metodelor de învățare, am participat la unul dintre cursurile oferite de Programul de formare continuă Comenius (LLP). Acest curs mi-a oferit prilejul largirii orizontului cultural prin utilizarea observației și a reflexiei noilor strategii didactice, în vederea unei actualizări eficiente și a unei ameliorări substanțiale a strategiilor de predare-învățare. Organizat de Forum Eltern und Schule, Dormund, Germany, cursul „Individualised Learning in Inclusive School System” s-a desfășurat în Halden, Norvegia.

Generos prin problematica și tematica abordată, cursul intitulat „Individualised Learning in Inclusive School System”, ne-a oferit participanților din România, Franța, Grecia, Turcia, Germania și Lituania, posibilitatea de a cunoaște și a percepe cultura ca pe o experiență unică.

Cursul s-a concentrat mai ales asupra activității extracurriculare, folosind metode active în abordarea conceptelor propuse. Activitatea cursului a constat atât în orele de curs, în care au fost prezentate materiale interesante care au condus la înțelegerea și aprofundarea conceptelor cursului: identitate națională, identitate europeană, educație interculturală, incluziune, cetățenie europeană, artă, cultură, democrație, egalitatea șanselor, cât și în seminarii, discuții constructive pe baza materialelor prezentate, dar și vizite la Os

Motto

„Întotdeauna visează și țin-tește mai sus decât știi că poți să ajungi. Nu te obosi să fii mai bun decât alții. Încearcă să fii mai bun decât tine însuși!”

Primary School, Municipal Health Centre, Halden Secondary School, Kindergarden, Universitatea Ostfold.

Activitatea a fost o reușită deplină. Participarea la cursul Comenius a avut un puternic impact asupra mea. Mi-a dezvoltat interesul pentru disciplinele pe care le predau, permițându-mi accesul la o gamă variată de materiale și metode de predare, mi-a lărgit cunoștințele despre alte țări și culturi, m-a motivat să particip în viitor și la alte activități de formare, m-a ajutat să promovez o largă dimensiune europeană, mi-a sporit încrederea în noi modalități de finanțare europeană pentru diverse proiecte.

Cu privire la cursurile internaționale de formare continuă am de făcut câteva precizări foarte importante:

Formarea profesională în context european trebuie să înceapă de la cunoașterea foarte bine a unei limbi de circulație internațională, de preferință limba engleză, dacă vrem să avem parte de cât mai multe oportunități.

Trebuie să ai o bună pregătire

profesională de specialitate, pentru că, dacă nu o poți pune în valoare, întâmpini dificultăți și frustrări.

Este deosebit de importantă capacitatea de a comunica, de a relaționa, de a transmite ceea ce ai de spus despre tema abordată, despre țara ta, despre poporul tău, despre tine. Atenție la modul tău de a te prezenta! Ceilalți participanți își formează o părere despre țara și poporul tău prin modul cum te percep ei pe tine.

Deschiderea europeană îți oferă largi perspective. Te întrebi care sunt acelea? Auzi că ar exista, dar nu știi de ele? Achiziționează un calculator, conectează-te la Internet și apoi singur vei afla. Se impune concluzia că trebuie să ai abilități de folosire a calculatorului și Internet-ului. Fără ele nu se poate, dacă vrei să progresezi.

Un alt punct la fel de important. Nu neglija informația! Nu degeaba se spune că informația înseamnă putere. Informația reprezintă cheia participării active în societatea de azi. Informația îți dă posibilitatea de a lua deciziile potrivite situațiilor zilnice.

Impresii finale – un astfel de curs, desfășurat într-o altă țară europeană, alături de colegi din multe alte părți ale Europei, este o experiență inedită.

Încearcați! Eu am întâlnit oameni buni, inteligenți, extrem de implicați în ceea ce au făcut acolo.

Prof. Mădălina DOBROGEANU
Grupul Școlar „Ștefan Anghel” Băilești

Ședința extraordinară a Consiliului Local din data de 12 martie, convocată prin Dispoziția 1350/08.03.2010 a Primarului Municipiului Băilești, a avut la ordinea de zi probleme vitale ale urbei, fiind vorba de aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli, care trebuie dezbătute cu calmitate, maturitate, responsabilitate și obiectivitate, însă, din păcate, dezamăgirea noastră și-a făcut din nou prezența, deoarece uneori „s-a sărit calul”, făcându-și loc jignirile și

pentru că legitimațiile sunt făcute pentru CS „Știința” Băilești. D-na Violeta Moțățeanu a informat că s-au prevăzut 400 de milioane de lei vechi pentru handbal și că se facilitează astfel mutarea de la clubul inițial la „Progresul”. Dl. primar, Costel Pistrițu, s-a declarat nemulțumit de felul cum au decurs discuțiile, că uneori se vorbește „de dragul de a se vorbi” fără a se spune ceva important și a opinat că în acest fel „nu se ajunge la nimic bun”, iar d-

dl. Ionel Mușuroi, a obținut sufragiile tuturor celor 16 consilieri locali prezenți.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă bugetul activităților autofinanțate pe anul 2010, se impune precizarea că a fost vorba de două aspecte diferite și că în ambele cazuri bugetul se încheie cu deficit.

Primul caz se referă la venituri în sumă de 156 mii de lei, din care 6 mii – fond de rulment – și 150 de

că 30 de hectare reprezintă teren neproductiv, a fost de părere că pe acestea ar trebui să se planteze puiți pentru pădure, propunând să se ia legătura cu Romsilva, care poate oferi puiți chiar gratuit.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 14 voturi „pentru”, d-nii S. Gaciu și M. Mânzână abținându-se.

Referitor la proiectul de hotărâre prin care se aprobă bugetul pe 2010 al unităților de învățământ, fiind vorba de activitățile finanțate inte-

la suma de 1120 mii lei, subvenții de la Primăria Municipiului Băilești, din bugetul local, iar cheltuielile sunt repartizate astfel: 1008 mii lei – cheltuieli de personal, din care cheltuieli cu salariile în bani – 798 mii lei și contribuții – 210 mii lei; 112 mii – cheltuieli materiale (materiale consumabile – 10 mii; carburanți – 10 mii; telefon și internet – 8 mii; piese de schimb autoturism – 2 mii; uniforme și echipament – 5 mii; deplasări – o mie; pregătire profesio-

Ce ne facem cu principiile și cu logica?!

chiar atacul la persoană, ridicarea tonului, nervii fiind, nepermis, întinși „la culme”.

Conform uzanțelor, d-na Gilda Gheorghiu, președintele de ședință, a supus la vot ordinea de zi prezentată de edilul-șef, aceasta fiind aprobată în unanimitate.

Primele trei proiecte de hotărâre au fost supuse atenției asistenței de d-na Violeta Moțățeanu, director executiv economic.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă bugetul local pe anul 2010, lista de investiții, bugetul instituțiilor publice, al activităților finanțate parțial din venituri proprii și bugetul veniturilor și cheltuielilor evidențiate în afara bugetului, se stipulează că acestea s-au fundamentat în conformitate cu art. 36, alin. 4, lit. „a” din Legea 215/2001, Legea Bugetului de Stat nr. 11/2010 și Legea Finanțelor Publice Locale nr. 273/2006.

Precizând că este vorba de un buget echilibrat în valoare de 23449 de mii de lei, atât la Venituri, cât și la Cheltuieli și că îl vom publica în numărul viitor al Gazetei, nu vom mai face aprecieri referitoare la repartizarea sumelor pe capite și articole, ci vom insera doar discuțiile purtate, intervențiile consilierilor locali.

Dl. Ionel Mușuroi a propus ca la capitolul 51.02, pozițiile 11 și 12 din lista de investiții să se reducă cu câte 10 mii de lei cheltuielile de reabilitare a celor două cimitire ale municipiului, iar suma de 20 de mii de lei să fie transferată pentru reabilitarea cimitirului din satul Balasan. Dl. Amza Dumitrașcu a întrebat dacă este necesar ca pentru banii din fondul de rulment în vederea cumpărării imobilelor din str. Revoluției nr. 1 și Victorie nr. 130 se impune listă de investiții, primind răspuns afirmativ. Dl. Mugurel Mânzână a avansat propunerea ca bugetul pentru echipele de handbal să se dubleze, având în vedere că în august, când încep competițiile oficiale, handbalul nu va mai avea buget și a considerat că această secție nu trebuie să mai depindă de fotbal și de lupte. Trebuie să se aibă în vedere că până în iunie banii apar în bugetul Clubului Sportiv „Știința” Băilești și a propus să se studieze posibilitatea suplimentării bugetului Clubului Sportiv „Progresul”, gândindu-se de unde ar putea fi luate sumele pentru suplimentare. Dl. Ioan Negreț a fost de părere că nu este normal să se dezbătă bugetul într-o ședință extraordinară, bugetul fiind cea mai importantă problemă a CL, iar consilierii n-au timp suficient pentru studierea documentelor. Referindu-se la handbal, și-a reiterat poziția că n-a fost de acord să se includă toate secțiile într-un singur club, întrucât „vor apărea situații extrem de delicate”, s-a interesat dacă s-au început procedurile de legalizare a CS „Progresul”, menționând că, dacă această operațiune nu se face cât se poate de repede, echipele de handbal nu vor putea participa la competiții,

na Gilda Gheorghiu a avansat ideea că ar fi bine să se stabilească timpul maxim pe care-l poate folosi un vorbitor, motiv care l-a determinat pe dl. I. Negreț să afirme că „e un pumn în gură, nu ni se dă dreptul să vorbim”, considerând absurd să se acorde pentru intervenție numai două minute, așa cum s-a făcut propunerea. Dl. M. Mânzână a

opinat că „faptul că ne «certăm» este benefic, pentru că trebuie să luăm ce este bun din intervenția fiecăruia, spre a canaliza lucrurile pe o direcție favorabilă comunității”, considerând că este dăunător și anormal să fie prezentate expunerile de motive și să se treacă imediat la vot. Dl. Sabin Gaciu a făcut propunerea ca la ședința următoare să se aducă Regulamentul de organizare și funcționare a CL, președintele să conducă ședința conform prevederilor acestuia și, dacă cineva și-a exprimat punctele de vedere, să nu mai vorbească de câte ori vrea la dezbaterile aceluiași proiect, ci numai în baza dreptului la replică. „Proiectul de buget a fost făcut de dl. primar, este bugetul primarului”. A apreciat că, într-adevăr, „bugetul este foarte bine pus pe hârtie”, dar a opinat că nu se va putea realiza și a avansat propunerea ca la „Protecția mediului” să se prevadă și plantarea de pădure. D-na Elena Jianu a afirmat că și-a dat seama că este un buget mai sărac și a întrebat cum se fundamentează bugetul pentru Învățământ. A informat că în ultimi ani școlile din Băilești au obținut rezultate foarte bune la olimpiade și la alte concursuri, exprimându-și regretul că nu s-au dat premii, în timp ce la Craiova, Consiliul Județean a dat bani pentru premiile olimpicilor, organizându-se și o excursie în Grecia. A lansat rugămintea de a se găsi o soluție pentru a se premia și elevii băileșteni. Dna. Violeta Moțățeanu a informat că la primărie se primesc bugetele de la școli, dar nu se poate prinde în buget tot ce se propune, pentru că, dacă s-ar însuma propunerile școlilor, s-ar depăși prevederea bugetară pentru toate capitolele, precizând că la repartizarea pe școli a sumelor participă toți directorii. Dna. Elena Jianu a informat că de 5-6 ani la liceu nu s-au făcut igienizări, anul trecut a fost o igienizare „de spoială”, cu toate că în acest local învață peste 600 de elevi. Primul gospodar al municipiului a cerut informații asupra numărului de elevi olimpici și, aflând că este vorba de aproximativ 30, a menționat că „vom încerca să găsim soluții pentru a-i recompensa, chiar și prin organizarea de excursii”.

Supus la vot, proiectul executivului, cu amendamentul propus de

mii – alte venituri, iar la cheltuieli, 1513 mii lei, din care 150 de mii – bunuri și servicii – și 1363 de mii – cheltuieli de capital, cu un deficit bugetar de 1357 mii lei. Acest proiect a fost aprobat în unanimitate.

Cel de al doilea caz are ca obiect venituri de 189 mii lei – 40 de mii, venituri din concesiuni și închirieri; 20 de mii din utilizarea pășunilor comunale; 129 de mii din taxe forfetare și taxe rezervare loc, în timp ce la capitolul cheltuieli apar 1354 mii lei – 154 mii la piață, din care: 95 mii, cheltuieli de personal și 59 de mii bunuri și servicii și 1200 mii, cheltuieli de capital, deficitul bugetar fiind de 1165 mii lei. În ciuda faptului că s-au purtat discuții contradictorii, nu s-a ajuns la insulte și nervii nu și-au făcut apariția. Dl. S. Gaciu și-a exprimat regretul că, deși la ședința pe comisii a solicitat să fie prezent în plen dl. ing. Florea Părvulescu, acesta nu este în sală și a emis părerea că bugetul a fost făcut din birou, fără a fi bine și în mod responsabil fundamentat. Anul trecut au apărut la venituri 188 de mii de lei, în acest an surprinzător doar 189, cu toate că veniturile ar trebui să fie mult mai mari, deoarece s-a stabilit suma de 150 lei/ha pentru închirierea terenului aparținând primăriei. Dacă se au în vedere și pășunile, taxa de pășunat pentru animale se va constata că se ajunge la o sumă mult mai mare, așa încât „bugetul propus nu este în concordanță cu realitatea”. În mod curios, la piață se prevede o sumă inferioară celei de anul trecut, situație pe care n-a considerat-o normală. Dna. Violeta Moțățeanu a pus accent pe faptul că în ședința anterioară s-a stabilit că sunt de închiriat 104 ha, restul fiind atribuite bisericii sau având alte destinații. Calculul s-a făcut cu exactitate, s-a ținut seama de sumele rezultate din taxele pe cap de animal și nimic nu este subdimensionat, afirmații care l-au determinat pe dl. S. Gaciu să întrebe unde este diferența până la cele 560 de ha. După ce a apreciat că șeptelul de animale a scăzut, dl. M. Mânzână a precizat că „ne batem cu pumnul în piept că trebuie să facem pășuni, dar este mai bine să plantăm lucerniere (baza furajeră)”, iar la intervenția d-nei Moțățeanu care a informat

gral din venituri proprii, s-a precizat că la Venituri s-a prevăzut suma de 233 mii lei, la Cheltuieli aceeași sumă, repartizată astfel: Școala nr. 5 – 8 mii lei; Școala nr. 3 – 10 mii; Liceul „Mihai Viteazul” – 35 mii; Grupul Școlar „Ștefan Anghel” – 60 de mii și Grădinița nr. 9 – 120 de mii, ultimele două unități având cantine.

Proiectul a obținut sufragiile tuturor aleșilor urbei.

Următoarele două proiecte de hotărâre au fost supuse atenției asistenței de dna. Maria Iordache.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care aprobă bugetul pe anul 2010 al Muzeului „Câmpia Băileștilor”, se stipulează ca executivul a propus, la capitolul Venituri, 40 de mii lei, provenite din subvenții, iar la Cheltuieli, 27 sunt cheltuieli de personal și 13 mii, bunuri și servicii (pentru întreținere și funcționare – 7 mii; obiecte de inventar – 2 mii; deplasări, detașări – o mie; protecția muncii – 3 mii).

Toți consilierii locali au fost de acord cu propunerea executivului.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă bugetul Casei de Cultură „Amza Pellea” pe anul 2010, se menționează că executivul a planificat, la Venituri, 440 mii lei, din care 400 de mii – subvenții; 23 mii – sponsorizări și 17 mii – chirii. Din totalul cheltuielilor, 238 de mii sunt cheltuieli de personal și 202 mii – bunuri și servicii (152 mii – întreținere și funcționare; 26 mii – obiecte de inventar; 20 de mii – deplasări și detașări și 4 mii – pregătire profesională).

Dl. Gabriel Tica a propus alocarea unei sume pentru Concursul interjudețean de matematică „Sfera”, în scopul premierii laureaților, precizând că solicitarea sa este justificată, deoarece acest concurs nu este un eveniment al liceului, ci al localității, motiv pentru care a propus un transfer de la „Cultură”, intervenție în urma căreia dna. Violeta Moțățeanu a menționat că își pot propune aceste sume în bugetul propriu și că nu se poate face tranșă de la un ordonator terțiar de credite la altul, dar la o rectificare de buget se poate aproba suplimentarea bugetului liceului. Edilul-șef și-a exprimat convingerea că, dacă s-a putut rezolva situația de la handbal, se poate rezolva și această solicitare printr-un parteneriat.

Proiectul propus de executiv a fost aprobat în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă bugetul Serviciului Public al Poliției Comunitare, prezentat de dna. Vasilica Gaciu, se precizează că veniturile se cifrează

nală – 5 mii și hrană pentru angajați – 71 de mii).

Proiectul a fost votat de toți aleșii locali.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă bugetul pe 2010 al SPADPP, supus atenției de dl. Fănel Glonța, șef serviciu, se menționează că veniturile, în sumă de 495 mii lei sunt alocatei bugetare iar, din 459 de mii de la Cheltuieli, 324 de mii sunt cheltuieli de personal; 152 mii – bunuri și servicii; reparații curente – 8 mii; obiecte de inventar – 3 mii; deplasări, detașări – 2 mii, pregătire profesională – 3 mii; protecția muncii – 2 mii și materiale sanitare – o mie de lei.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă bugetul pe anul 2010 al Clubului Sportiv Municipal „Progresul” Băilești, prezentat de dl. Cristian Cumpătă, se precizează legile care stau la baza fundamentării și că executivul a propus la Venituri suma de 160 de mii de lei, din care 40 de mii venituri curente; 40 de mii, venituri nefiscale; 40 de mii – vânzări de bunuri și servicii; 10 mii – prestări servicii și 30 de mii alte venituri, dl. S. Gaciu menționând că directorul executiv, Constantin Ciucă a avansat propunerea de 120 de mii – subvenții și 40 de mii – venituri proprii, provenite din sponsorizări și vânzări de jucători. În ceea ce privește cheltuielile, 90 de mii reprezintă cheltuieli de personal, iar 70 de mii – bunuri și servicii.

Dl. I. Negreț și-a exprimat convingerea că noul director executiv va face multe lucruri bune și a propus ca dl. M. Mânzână să fie medicul oficial al echipei, iar acesta a fost de părere că „toți trebuie să-l ajutăm pe cel care răspunde acum de destinele clubului”. Deoarece s-au auzit voci care au considerat ca nerealistă problema sponsorizării, dl. Cr. Cumpătă, contabilul clubului, a considerat că nu trebuie să se plece de la idei preconceptuate, exprimându-și convingerea că, dacă se depun eforturi, vor fi obținuți bani din sponsorizări. Dl. M. Mânzână a fost de părere că bugetul este subdimensionat, dacă se ține seama că din iunie din acest buget se vor suporta cheltuielile de la echipa de handbal, „care este singura competitivă”, iar doamna Violeta Moțățeanu a menționat că din cele 120 de mii – subvenții – 40 de mii sunt special pentru handbal.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 15 voturi „pentru” și o abținere, cea a domnului M. Mânzână.

În ceea ce ne privește, n-am înțeles și nici nu vom putea înțelege rostul „întepăturilor”, al insultelor, al vociferărilor deranjante și al atacului la persoană, în cazul dezbaterii unor proiecte care sunt apoi aprobate în unanimitate, ceea ce impune întrebarea retorică: „Ce ne facem cu principiile și cu logica”?!

Gh. GHEORGHIȘAN

Cu blazonul serios șifonat

În baza Dispoziției 829/15.02.2010 a Primarului Municipiului Băilești, pe data de 24.02. a.c. s-au desfășurat lucrările ședinței ordinare a Consiliului Local pe luna lui Făurar, la care au participat toți cei 17 aleși ai comunității.

Invitat de președintele de ședință, d-na Gilda Gheorghiu, edilul-șef a prezentat ordinea de zi menționând că, din motive întemeiate, proiectul de hotărâre privind aprobarea dării în folosință către Muzeul „Câmpiei Băileștiului” a localului Școlii nr. 3 din strada HCC a fost retras de pe ordinea de zi. Înainte de a supune la vot ordinea de zi, președintele de ședință a propus o schimbare în ordinea de dezbatere a proiectelor, în sensul de a se începe cu proiectul de la punctul al IV-lea, propunere care, ca și ordinea de zi, au fost aprobate în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prevederea în bugetul local pe anul 2010 a sumei de 160 de mii de euro pentru vânzarea-cumpărarea drepturilor litigioase a imobilelor amplasate în str. Revoluției, nr. 1 și Victoriei, nr. 130 și a contravalorii actelor de vânzare-cumpărare, prezentat de dl. primar Costel Pistrîțu, se precizează că, având în vedere că, prin adresa 6199/2010, urmașii proprietarilor aduc la cunoștință oferta de a vinde drepturile litigioase care fac obiectul dosarului 468/63/2005, aflat pe rol la Tribunalul Dolj, la suma de 160 de mii de euro, iar prin adresa 6198/2010 Raiffeisen Bank SA aduce la cunoștință intenția de cedare a imobilului pentru suma de 70 de mii de euro, executivul a propus prevederea în bugetul local a sumei totale de 230 de mii de euro și a sumei necesare întocmirii actelor de vânzare-cumpărare.

Doamna avocat Florina Vladu, care-i reprezintă pe moștenitorii-reclamanti: Basarab Brîncoveanu Mihai George Ștefan și Basarab Brîncoveanu Constantin Emanoil, a informat că cei doi au revendicat imobilele la care s-a făcut referire și că în prima fază s-a câștigat, urmând ca Primăria să fie retrocedată, iar în faza a doua și imobilul băncii. Primăria a făcut recurs la această hotărâre judecătorească și litigiul durează de 5 ani. Moștenitorii au dorit ca litigiul să se stingă cât mai repede și ar fi cedat sediul Primăriei, urmând ca apoi să se rezolve și situația imobilului fostei Banci Agricole, dar nu s-a găsit înțelegere. În cele din urmă, s-au tranzacționat numai clădirile în care își desfășoară activitatea Primăria, la suma de aproximativ 10 miliarde lei vechi, „dar nu s-a votat”. Dl. Ioan Negreț a menționat că în aprecierile doamnei avocat există unele neadevăruri, fiind în cunoștință de cauză ca fost primar în două legislaturi. Cei doi moștenitori au dat în judecată Primăria iar dumealul, ca liberal, a respectat dreptul de proprietate, dar ca primar trebuia să respecte legea, precizând că era nevoie de o hotărâre definitivă și irevocabilă, și că în absența acesteia, nu putea negocia. „Toți dorim să se termine cât mai repede procesul, dar să fie totul legal, să nu ne creăm necazuri.” Jumătate din clădirea primăriei este nefuncțională, fiind în pericol de dărâmare la un nedorit seism. A obținut promisiunea urmașilor prințului Știrbei de a ne vinde imobilul la prețul stabilit de un evaluator. În replică, avocatul reclamanților a menționat că sfaturile primite de fostul primar de la juriști au fost incorecte și neprofesioniste, pentru că trebuia să se ajungă la Instituția Tranzacției, deoarece, conform legislației în vigoare, drepturile litigioase pot fi vândute sau cumpărate, condiția fiind doar să se tranzacționeze. Dl. Mugurel Mănzâna a apreciat intervenția d-nei avocat, dar a pus accent pe faptul că pledoaria trebuie făcută în limitele adevărului. S-a dorit rezolvarea, dar situația era litigioasă, ceea ce face obligatorie întrebarea referitoare la ce s-ar fi întâmplat dacă mai veneau și alți moștenitori. Dl. primar Costel Pistrîțu a pedalat pe faptul că există o neînțelegere la nivelul CL, dar și-a exprimat convingerea că prin ajutorul doamnei avocat „ne vom lămurii”. În cazul celor două imobile revendicate, există proprietăți diferite. Imobilul din str. Revoluției este proprietatea Primă-

riei iar cel din str. Victoriei aparține lui Raiffeisen Bank. Imobilul din str. Victoriei nu era în patrimoniul Primăriei. Când s-a stabilit prețul de 230 de mii de euro, bineînțeles, că s-a dorit să se obțină la o sumă mai mică. În plus, Banca Agricolă n-a făcut act de proprietate, actul respectiv făcându-l Raiffeisen. „Dacă dăm niște bani, este firesc că trebuie să ne folosim de ambele imobile, iar cu 230 de mii de euro devenim proprietarii celor două imobile, motiv pentru care nu este în interesul nostru, al comunității să tergiversăm lucrurile. Toți avem interesul să ne rezolvăm problemele și este inadmisibil să nu avem o clădire

la nivel superior pentru Primărie și CL.” Dl. Dorin Manciu s-a arătat nemulțumit pentru că n-a avut la dispoziție documentele pe care să le studieze cu atenție, spre a fi în cunoștință de cauză, iar dl. I. Negreț a reiterat hotărârea sa de a nu vota acest proiect în lipsa unei hotărâri definitive și irevocabile. În urma intervenției d-lui M. Mănzâna, care a menționat că situația imobilului din str. Revoluției este clară și nu ridică probleme, neclarități fiind la imobilul din str. Victoriei, d-na avocat Vladu a făcut precizarea că Raiffeisen Bank a înaintat adresă prin care și-a arătat disponibilitatea de a ceda imobilul după achitarea sumei de 70 de mii de euro. Personal, a venit cu cele mai bune intenții și nu dorește să înșele sau să inducă în eroare pe nimeni, mai ales că cei doi moștenitori sunt oameni de mare valoare, iar din partea dumealor a fost și este înțelegere totală. Există două modalități de rezolvare – vânzarea de drepturi litigioase, după care apare ca reclamant Primăria iar juristul care o reprezintă trebuie să se declare de acord cu retrocedarea, după care se dau banii și se primește clădirea. „Dacă nu ne înțelegem, moștenitorii își iau clădirile și le vând cui le solicită.” Referitor la imobilul aparținând Raiffeisen-ului, totul se rezolvă prin tranzație la primul termen. D-na Cristina Sălceanu s-a arătat nedumerită de faptul că se solicită prevederea în bugetul local a sumei de 230 de mii de euro din moment ce există cele 14 miliarde de lei vechi dați de Prefectură, bani cu care se pot cumpăra cele două imobile. Dl. D. Manciu a lansat ideea ca dl. secretar Mihai Barbu „să se lupte cu avocații” și a solicitat un punct de vedere al acestuia. Dl. M. Barbu a informat că prin acest proiect de hotărâre s-au urmărit două probleme – prevederea în buget a sumei respective și împuternicirea d-lui primar de a face tranzație. Solicitându-se opinia directorului executiv economic, d-na Violeta Moțățeanu a precizat că bugetul nu s-a votat, urmând a se aproba în luna martie, iar cele 14 miliarde de lei vechi se află în fondul de rulment, care este fond de investiții. Deoarece discuțiile au depășit, în mod regretabil, din nou limitele climatului civilizat, ajungându-se iarăși la apostrofări și jigniri, d-na Gilda Gheorghiu a intervenit cu rugămintea de a se reveni la o stare normală, pentru că, așa cum spunea, „înțepăturile” nu duc la nimic bun. Dl. Mănzâna s-a declarat de acord cu achiziționarea celor două imobile, precizând că se pot lua bani din fondul de rulment pentru tranzație iar cu cele 230 de mii de euro se pot face reparații, consolidări și modernizări. A propus ca achiziționarea celor două imobile să se facă în cel mai scurt timp din acest fond, iar dl. consilier D. Manciu să-l însoțească pe dl. primar în instanță, pentru a se convinge de legalitate. În mod surprinzător și neonorant, s-au declanșat certuri, vociferări, jigniri, creșterea nefirească și nepermisă a decibelilor!!! Dl. M. Barbu a menționat că se poate prevedea suma în buget și a propus să stipuleze ca domnul primar să fie împuternicit să facă tranzațiile însoțit și de unii consilieri. Edilul-șef și-a exprimat regretul că, din păcate,

„unii sunt duplicitari”, iar d-na Gilda Gheorghiu a propus să se încerce găsirea unei soluții, „să fim cu toții constructivi”, pentru a se adopta cea mai bună hotărâre. Dl. I. Negreț a menționat că toți consilierii sunt de acord să fie cumpărate imobilele, singura problemă fiind felul „cum va suna hotărârea”. Personal, s-a declarat adeptul ideii de a se aștepta până se termină judecata, ceilalți consilieri fiind liberi să voteze după cum le dictează conștiința, una dintre variante fiind cea sugerată de dl. secretar. La întrebarea d-lui Amza Dumitrașcu referitoare la momentul atestării dreptului de proprietate pentru cele două imobile, d-na avocat a răspuns că acest drept se obține la primul termen de judecată și a menționat că este de acord să se încheie tranzația cu condiția ca banii să fie plătiți în momentul în care se intră în posesia imobilelor. Edilul-șef a transmis doamnei avocat și colegiei sale scuze pentru modul cum s-au purtat discuțiile și pentru că au fost nevoite să asiste la „ceva neplăcut, nefiresc, neonorant”. Dl. Ionel Mușuroi a avansat propunerea ca, înainte de a se trece la vot, dl. secretar să spună dacă hotărârea este legală, dacă o va contrasemna și să propună dumealului formularea hotărârii. Dl. M. Barbu a propus ca hotărârea să fie formulată astfel:

Art. 1 – Se aprobă prevederea în bugetul local pe anul 2010 a sumei de 160 de mii de euro pentru tranzacționarea drepturilor litigioase privind imobilele din str. Revoluției nr. 1 și Victoriei nr. 130, a sumei de 70 de mii de euro pentru vânzarea-cumpărarea imobilului din str. Victoriei nr. 130, precum și a sumelor necesare întocmirii actelor de vânzare-cumpărare;

Art. 2 – Se împuternicesc domnii Pistrîțu Costel, primar, Manciu Dorin și Mușuroi Ionel, consilieri locali, în vederea tranzacționării drepturilor litigioase, conform legii, pentru imobilele amplasate în str. Revoluției nr. 1 și Victoriei nr.130 care fac obiectul dosarului 468/63/2005 la Tribunalul Dolj, imobile revendicate în baza Legii 10/2001 și care sunt necesare desfășurării activității autorităților locale;

Art.3 – Plata celor 160 de mii de euro, reprezentând contravaloarea drepturilor litigioase pentru cele două imobile, se va face după obținerea dreptului de proprietate pentru imobilul din str. Revoluției nr. 1.

S-a menționat că domnii Costel Pistrîțu, Dorin Manciu și Ionel Mușuroi vor tranzacționa direct în instanța de judecată drepturile de proprietate pentru cele două imobile, dacă situația o impune.

Supusă la vot, hotărârea în formularea menționată a fost aprobată cu 16 voturi „pentru”, neobținând sufragiile domnului I. Negreț.

Au fost dezbătute apoi cele două proiecte de hotărâre supuse atenției de doamna Violeta Moțățeanu.

În ceea ce privește proiectul de hotărâre prin care se aprobă scutirea de la plata impozitelor locale pe anul 2010 a unor persoane fizice, se menționează că în baza Legii 571/2003, a Legii 343/2006 și a HG 1861/2006, executivul a propus scutirea de la plata impozitului pe clădiri și pentru pământul de lângă acestea a următoarelor persoane care au solicitat scutirea: Staicu

Ștefan – str. M. Viteazul, 96; Becherescu Costică – Bălcuului, 18; Poenaru Aurică – Carpați, 141; Petrișor Marin – Av. P. Ivanovici, 128A; Poenaru Marioara – Progresul, 106; Dascălu Elena – Mărăști, 69; Pungaru Marieta – Unirii, 41; Ristea Florica – Gnrl. Averescu, 21; Marcu Gheorghe – Victoriei, 189; Ciobanu Costică - Unirii, 78; Vițălaru Adrian – Dreptății, 87; Duinea Florea – Av. P. Ivanovici, 127; Rudăcanu Florea – Gnrl. Gheneșcu, 8; Săpăceanu Nicolae – V. Alecsandri, 6; Neța Gheorghita – Gnrl. Gheneșcu, 71; Udriște Emilia – Unrii, 85; Florescu Alexandru – Olteni, 26; Giambașu Maria – N. Săndulescu, 26; Stănuță Emilia – N. Săndulescu, 27.

Proiectul executivului a obținut sufragiile tuturor aleșilor urbei.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prețul minim de închiriere a terenului agricol proprietatea CL, pe anul 2010, se menționează că, având în vedere că posibilitățile financiare nu permit înființarea de pășuni pe cele 560,54 ha teren cu destinație izlaz comunal, executivul a propus închirierea prin licitație publică de teren agricol extravilan, în vederea cultivării cu plante furajere, iar chiria pentru personae fizice și juridice să fie de 150 de lei/ha și să se achite la casieria primăriei odată cu punerea în posesie.

Toți consilierii locali au fost de acord cu propunerea executivului.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind aprobarea cesiunii Contractului de concesiune 4565/2009, încheiat între CL Băilești și dl. Pădurețu Ștefan Doru, către SC „Turedu” SRL, se stipulează că, luând act de cererea 4978/09.02.2010 a domnului Pădurețu Ștefan Doru, prin care solicită modificarea contractului de concesiune, privind obiectivul, termenul și cesiunea acestuia, precum și raportul întocmit de dl. Victor Bonci (cu numărul 6190/19.02.2010), executivul a propus aprobarea cesiunii contractului respectiv către SC „Turedu” SRL, modificarea termenului de concesiune de la 10 la 25 de ani, calculate de la data cesiunii, cu posibilitatea prelungirii cu jumătate din durată prin acordul părților, redevența de 2,35 lei/mp/an, sumă care va fi indexată anual funcție de indicele inflației și împuternicirea d-lui primar de a semna actul adițional de modificare a contractului de concesiune din 06.07.2009.

Dl. I. Negreț a pus accent pe faptul că ar fi greșit să se creadă că, personal, ar avea ceva împotriva când este vorba de a se face un lucru bun cum este ștrandul, dar se mai solicită o altă suprafață pentru un teren de fotbal. Având în vedere că se face referire la un teren care se află în perimetrul Parcului Balsan, a considerat că nu este normal să se transforme parcul în teren de sport, în replică dl. Vasile Duinea precizând că terenul solicitat nu este în parc, ci la ștrand, „unde pășteau caii” și că este bine ca terenul să fie dat unei singure personae. Dl. D. Manciu s-a declarat de acord cu proiectul, dar a considerat că este necesar să se analizeze cu maturitate dacă se impune mărirea termenului de la 10 la 25 de ani, iar dna. Elena Jianu a evidențiat faptul că la ședința pe comisii s-a făcut precizarea că „se face pe contractul inițial”, primul gospodar al municipiului făcând mențiunea că se poate face modificarea printr-un act adițional. Dl. Ionel Mușuroi a adus la cunoștință că pe cererea depusă n-a găsit nicio mențiune referitoare și la mărirea suprafeței. A fost de părere că este bine că se îndreaptă niște lucruri care au fost greșit interpretate anul trecut și a opinat că se impun unele modificări în raportul atașat la expunerea de motive.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

În ceea ce privește proiectul de hotărâre prin care se aprobă trecerea în proprietatea privată a rețelei hidroteh-

nice subterane amplasate pe raza localității, aferentă stațiilor de pompare sub presiune SPP 16 și SPP 16A și transmiterea acestora OUAI Moțăței Gară și OUAI „Pădure”, supusă atenției de dl. viceprimar, Paul Mitroi, executivul a propus trecerea în proprietatea privată a municipiului a rețelei de conducte îngropate pentru irigații aferente celor două stații de punere sub presiune și transmiterea lor în folosință celor două organizații menționate, pe bază de protocol încheiat între acestea și comisia constituită în baza Dispoziției Primarului Municipiului Băilești 739/2010. Dl. Paul Mitroi a informat că expunerea de motive n-are viza de legalitate a consilierului juridic, iar dl. secretar M. Barbu a precizat că există unele confuzii. În Legea 18 se prevede că membrii comisiilor de la fostele CAP-uri trebuia să predea bunurile către primărie, dar Legea 213 stipulează că rețelele hidrotehnice sunt în proprietatea statului care trebuie implicat în predarea lor. A fost de părere că, dacă se predau, să se dea în folosință, nu în proprietate, precizând că acesta a fost motivul pentru care juristul n-a dat avizul. „Oricum, noi nu le avem în proprietate”. Dl. S. Gaciu a insistat asupra faptului că în lege se precizează că bunurile care au aprținut CAP-urilor vor fi predate instituției administrativ-teritoriale de care au aparținut. Dl. Ionel Mușuroi a informat că CAP-urile le-au predat la ANIF, însă IAS-urile nu, iar acum se impune îndreptarea unei situații, mai ales că și oamenii vor să se preia pentru irigații. În acest proiect, se pune problema rețelei de Șimnic, aflată pe teritoriul localității noastre și solicitarea este făcută de organizațiile utilizatorilor de apă pentru irigații, ci nu de oameni, afirmație care l-a determinat pe dl. I. Negreț să aprecieze că „trebuie să fim foarte atenți să nu se «încaiere» oamenii.”

Proiectul a obținut sufragiile tuturor consilierilor locali.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă schimbarea titlaturii Bibliotecii Municipale, ținând seama că în expunerea de motive dna. bibliotecar Janeta Vlad a prezentat istoricul bibliotecii și de faptul că scriitorul Petre Anghel, într-unul din cele 14 romane publicate, a făcut referiri la bibliotecă și că este o personalitate marcantă a vieții culturale a țării, doctor în filologie și în teologie, că s-a născut și a copilărit în Băilești, executivul a propus să se atribuie bibliotecii denumirea Biblioteca Municipală „Petre Anghel” Băilești.

Dl. M. Mănzâna a întrebat la ce vârstă a plecat Petre Anghel din Băilești și a precizat că, în ciuda faptului că îi este rudă, crede că nu s-ar impune să se dea bibliotecii numele său. Dl. I. Negreț a menționat că s-ar fi așteptat să se facă o altă propunere și a avansat ideea ca biblioteca să poarte numele Patrel Berceanu. Dna. Elena Jianu, după ce a întrebat dacă s-a obținut acceptul d-lui Petre Anghel și a primit răspuns pozitiv, și-a exprimat opinia că propunerea este foarte bună, deoarce, cu tot respectul pentru memoria lui Patrel Berceanu, acesta a publicat mai mult eseuistică și studii de specialitate, pe când dl. Petre Anghel are publicate 14 romane, în multe făcând referiri la Băilești, pe lângă studiile de specialitate care au văzut lumina tiparului. A fost de părere că este o onoare pentru noi ca biblioteca să poarte numele universitarului și apreciatului scriitor și om de cultură, concitadinul nostru, Petre Anghel.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 14 voturi „pentru”, neobținând acordul consilierilor I. Negreț, Cătălin Neța și M. Mănzâna.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă schimbarea titlaturii Școlii cu clase I-VIII, nr. 4 Băilești, prezentat de dl. Amza Dumitrașcu, se menționează că, luând act, că prin adresa 4297/2010 cadrele didactice de la școala menționată aduc la cunoștință Hotărâre Consiliului Profesoral din 28.01.2010, prin care s-a propus ca școala să poarte numele marelui actor Amza Pellea, executivul a propus ca unitatea de învățământ să aibă denumirea Școala cu clasele I-VIII, nr. 4 „Amza Pellea” Băilești.

► Continuare în pag. 7

Se știe, precum e scris,
Că Eva ar fi poftit,
La-nceput, în Paradis
Și-a mușcat din „fruct oprit“...

Nicidecum Adam, săracul ...!
N-a-nțeles, în vremea-aceea,
Cum a-mpins-o-n păcat Dracul
Și-a căzut în el femeia ...

Roșul din drapel și stemă,
Sau de crin regal din glastră
Roșul trist de crizantemă
Sau de nalbă din fereastră...

Sau roșul catifelat
De boboc de trandafir,
Peste vară mângâiat
Către seară de zefir...

Pe glob s-a cam perimat,
Dar mai e roșu chinez,
Dar și roșu izolat
Corean și cubanez...

Roșu nostru comunist
A rămas în amintiri;
S-a vopsit ...socialist,
Decorat cu trandafiri...

Și ei și-au interpretat
Cu capacitate rolul
Și-n scurt timp i-au decimat
Cu foamea și cu pistolul...

Din elita românească
Foarte puțini s-au „roșit“
Ca să supraviețuiască,
Dar foarte mulți au murit...

Tot sfidând ocârmuirea,
Alții-n „regim izolat“,
Au continuat „roșirea“
În „domiciliu forțat“...

N-a prea reușit „roșirea“
Nici cu întregul popor,
Ci, doar parțial prostirea
Dorită de dictator...

N-au avut efect veridic
Ședințele cu Hau-hau
De învățământ politic
Căci cursanții ...dormitau

Așteptau pe apucate
În timp ce citeau – aceiași –
Ceva din temele date...
Se „roșea“ cineva?! Aș!!!

Un profesor cam pedant
Deranja ședințele
C-un tăcânit enervant
Când își tăia unghiile...

Ca să țină aparența
De fapt excepțional,
Căci conta numai prezența,
Te-aducea și din ...spital...

Tot în lumea dascălească,
Una, în spirit partinic,
Era cât-pe-aci să nască
La ... învățământul politic...

Altul, când i-a murit mama,
N-a lipsit de la ședință,
Căci a fost cuprins de teama
De ce-ar păți-n consecință...

Sensibilitatea moare,
Ființe umane, destule,
Sunt peste tot doritoare
Doar de ...pântece sătule...

Puțini numai, cu simțire,
Roșul multinuanțat
Sunt în stare să-l admire
În ...grădini de zarzavat...

Tinerii, maturii, moșii
Prețuiesc neîncetat
Gustul pătlăgelei roșii
Delicios de delicat...

De soiuri nenumărate,
De toată lumea mâncată,
I-au pus pe neașteptate
Și numele de „Tomată“...

Despre ea se presupune
(Care-o fi realitatea?!)
Că nu e-n relații bune
Nicidecum cu loialitatea...

Că ar fi duplicitară,
Ba chiar și oportunistă!
Din verde-legionară
Se „roșește“ – comunistă...

Cel mai adesea-n salate,
Rapide sau pe-ndelete,
Simple sau sofisticate,
După mulțimi de rețete,

În ciorbe, supe și sosuri,
În ghiveci și în tocane
Sau în diferite sucuri,
Puse-n sticle și borcane,

Pastă groasă de tomate,
Fel și fel de bulioane
Sugestiv etichetate,
Ambalate în bidoane

E la noi, pe timp de vară,
Mâncarea săracilor
Și iarna, în orice țară,
Nebunia snobilor...

N-ai cum, dacă numai vezi,
Indiferent cine ești,
Să nu vrei să savurezi
„Lutiță“ ca la Băilești...

Oare, câți au contemplat,
Toamna, roșul de ardei,
Când adesea au mâncat
„Kapia“ sau „țăpurei“?!...

Câți n-au devorat, „în draci“,
Înroșindu-și mâțele,
Două-trei ciorbe de „raci“
Tot sugându-și buzele?!...

Sfecla, varza roșie
Fac minuni în murături
Și sunt puse ca să fie
Garnitură la fripturi...

Orișicare individ,
Dacă e roșu, e viu;
E rău dacă e livid,
Sau e roșu-stacojiu...

Însă, când îngălbeneste,
Dintr-o cauză-anume,
Cum frunza se vestejește,
Se-ndreaptă spre... altă lume...

Valentin TURCU

BALADA ROȘULUI

Lui Liviu Dumitrașcu

Este purul adevăr
Că-au fost izgoniți din Rai
Și numai pentru un măr
Șupuși la vremelnice trai...

Le-o fi fost astfel Ursita?
Cum o fi arătat, oare,
Pe-atunci mărul cu ispita?
Cum o fi fost la culoare?! ...

Roșu! Dar nu „Jonathan“
Și nici „Parmen auriu“
Șau alt soi contemporan
Obținut mult mai târziu...

De atunci, precum se vede,
Este roșu o culoare
Pe care lumea o crede,
Gustativ, îmbietoare...

Tot de-atunci s-a consacrat
În conștiința omenirii
Și-a rămas neîncetat
Simbolul păcătuirii...

În viață mereu prezent,
În mulțimi de situații,
I se acordă frecvent
Belșug de semnificații...

E „sângele lui Iisus“
Vinul roșu la creștini...
Și de toate mai presus...
De aceea-l bem senini...

E iubire-nflăcărată,
Sânge vărsat în zadar
În crimă premeditată
Sau masacru ordinar...

Sânge uscat sau vâcos
Pe răni de gladiator,
Sau de taur feros
Pe mâini de toreador...

Roșul aprig de bujor,
Sau calm al florii de mac
Ce-n vânt tremură ușor
Și petalele-și desfac...

Văd pragmaticii din lume
Roșul doar ca importanță,
Sigur, cu un scop anume –
De a sugera nuanțe...

Buze roșii-foc-rujate...
Sau păr roșu-arămiu,
Sau vagaboante roșcate,
Tricou roșu-vișiniu...

Zid roșu-cărămiziu,
Bolid roșu-flamboaie,
Ten roșu spre castaniu,
Roșu strident-enervant...

Demult roșu-purpuriu
Au creat fenicienii,
Iar în roșu-carminiu
Se-mbrăcau patricienii...

Orișicare moldovean
Se teme de „omul roș“
Cum e moțul de curcan
Sau e creasta de cocoș...

„Roșcovan de irlandez“,
„Piei roșii“ americane,
„Pistrui roșii de englez“,
„Căini roșii“ pe stadioane...

Și au în istorie
Comisari și activiști,
Ca-n „Armata Roșie“,
Khmerii roșii teroriști...

„Piața roșie“, odată,
Centrul Kominternului,
Nu mai e considerată
Buricul pământului...

E roșu ideologic,
Cum ar putea să nu fie ?!...
Roșu de nivel politic
Și extins în ...geografie...

Când va fi să-o-ntoarcă iar,
De va fi să vină anul –
An revoluționar –
Pun seceră și ciocanul !!!

Și vor repeta, oricum,
Ce-a fost în istorie,
Mergând pe același drum
De triumf și glorie...

Ca demult, parcă-a fost ieri,
Când, „conduși de comuniști“,
„Am scăpat de moșieri,
Rege și capitaliști“...

Ne-a dat Stalin libertate
Să trăim o viață-n roz
Și să fie roșii toate,
Să muncim ca la ...Kolhoz...

Vedeai, unde te-ai fi dus,
După-aceiași teorie,
Cum la multe li s-a spus
Tot „Flamura roșie“!...!...

Uzine cu multe secții,
Orchestre, cooperative,
Pixuri, fabrici de confecții,
Asociații sportive...

Iar, pe-atunci umbla reproșu’
Ce n-aveai cum să nu-l crezi,
Camioane „Steagu Roșu“
Erau de culoare ...verzi...

În compensație, poate,
Înroșeau ogoarele
Căci erau vopsite toate
În roșu...tractoarele...

Prin grija Partidului,
Tot bătut de stafii,
„Dușmanii Poporului“
Se „roșeau“ în ...pușcării

Politrucii comuniști
Îi puneau în închisoare
Pe harnicii securiști
Să facă ...„reeducare“...

Evenimente șahistice și dezlegări probleme de șah

Începuturile jocului de șah datează din timpuri străvechi, chiar înainte de era noastră. La răspândirea acestui joc, originar din Asia (poate Persia, India sau China), au contribuit foarte mult arabii.

Legendele care i-au învăluit începuturile nu fac decât să ilustreze marea atracție pe care șahul a exercitat-o dintotdeauna asupra spiritului omenesc. În zilele noastre, șahul se practică după un regulament unic, stabilit de Federația Internațională de Șah, FIDE. Șahul constituie, totodată, un mijloc de recreere activă, studiul și practicarea lui fiind accesibile tuturor.

Pe bună dreptate, acesta este considerat un factor educativ care contribuie la dezvoltarea gândirii și a trăsăturilor de caracter.

În fond, ce este șahul? Diverse definiții îl situează în sfera jocului, artei, științei, luptei, sportului. Ce are în comun șahul cu toate aceste domenii?

Este un joc datorită celui exercițiu pur al spiritului, care tinde să depășească un adversar în condițiile respectării anumitor reguli ce nu au nimic comun cu hazardul.

Emoția estetică produsă de succesiunea unor mutări, combinațiile și ineditul conferă strălucire creației șahiste.

Marele maestru Aleksandr Alehin, care a fost un geniu al șahului și un om de mare cultură afirma: „Pentru mine, șahul nu este un joc, ci o artă. Orice șahist de valoare are nu numai dreptul, dar chiar datoria să se considere artist“.

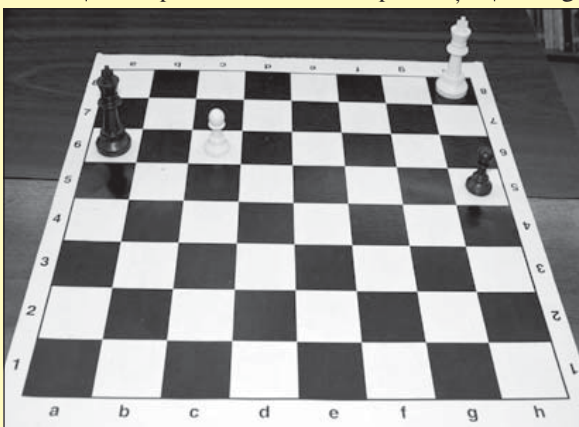
Șahul este o înfruntare între două gândiri și voințe, cu elemente de tactică și strategie care își găsesc un corespondent în arta militară.

Sportul minții impune o anumită ținută: disciplină, combativitate, respectarea unui regulament.

Cum se învață șahul? Iată o întrebare la care este greu răspuns. Se știe că orice metodologie recomandă învățarea de la simplu la complex. În șah, însă, totul este în același timp simplu și complex. De unde să începem deci? Spre exemplificare am ales o poziție foarte cunoscută, un studiu de Richard Reh, care, prin extrema lui simplitate și

prin ingeniozitatea soluției, demonstrează că ceea ce este simplu poate fi foarte greu și, pe de altă parte, că din elemente atât de sumare poate rezulta o mare satisfacție estetică.

După cum se observă, regele negru se află în pătratul pionului alb, putând să-i oprescă transformarea sau să-l captureze, în timp ce regele alb este la o distanță de

“În lumea albastră a timpului” – o noua carte de versuri a D-nei Valentina Ristea

În numărul trecut am prezentat cititorilor G.d.B. primele două cicluri din culegerea de versuri a d-nei Valentina Ristea „În lumea albastră a timpului”.

În cele ce vor urma vom încerca prezentarea celorlalte două cicluri. Așadar, ciclul al treilea, intitulat „Amiaza”, are, ca și primele două, la început, un distih, de data aceasta închinat soarelui, de fapt un înălțător elogiul, ceea ce constituie tema ciclului.

Poeziile alcătuitoare sunt pasteluri cu elemente de meditație, dar în care nu lipsesc, pe lângă accentele de reverie, cele de elegie, evident efecte ale delicateții ce caracterizează eul artistic al autoarei: „Înălțat deasupra orizontului/De acolo, el, soarele, e dirijorul pământului”/

Primul asemenea pastel e „Neînduplecată amiază”, în care acest moment crucial al zilei descinde în viziunea autoarei „Din a soarelui putere/...Să-și deslănțue ardore/ Ca un foc ce nu se stinge.../

Se observă la o lectură atentă că elementul pictural are efecte senzoriale puternice asupra eroinei lirice care e departe de a fi numai contemplatoare de la distanță.

Aceeași constatare se impune și în liricele următoare „Știe secretul” și „S-ascunde aerul”. Prima surprinde capriciile verii printr-o personificare inspirată: „Cheamă vântul/Cheamă ploaia/Cheamă norii/Cheamă văpaia.../” și tumultul universului, iar în cea de a II-a arșița amiezii devine apogeu efervescentei naturii, care se impune firesc existenței umane prin timpul care se raportează la intensitatea trăirii.

“Amiaza fierbe” e o interesantă alegorie a amiezii prin evocarea efectelor ei asupra vieții. Fierberea naturală și umană își găsesc punctul culminant în „Podul arșiței” care tematic e o laudă sinceră și legitimă adusă bucuriei de a trăi, sau, altfel spus, un nou tip de abordare a comuniunii dintre om și natură.

Poezia „Îți mulțumesc!” e un imn închinat amiezii ca potențatoare a existenței umane. Apoteoza e sinceră și directă – un rezultat al unor reflecții firești.

După cum indică și titlul „Soare, fii mai ponderat”, autoarea dă impresia că se află mai aproape decât cititorul de fenomenul evocat. Poezia e un pastel în care formele de indi-

cativ, ca elemente ale descoperirii, se împletesc cu cele de imperativ, ca elemente ale aspirațiilor autoarei de identificare cu peisajul evocat: „Spicele-ți închină rugă/ Le-ai crescut așa din fugă/ Gurilor or să le ajungă/ Crească pâinea cât o roată/ Pe tine te vor curată/ Când tu dai cu putere/ Arșiță, balsam și miere.../

Ca și în poezia „Știe secretul”, autoarea personifică natura și realizează în „Dezlănțuire de capricii” o alegorie a ipostazelor amiazii. Folosirea formelor de indicativ prezent la persoana a treia singular sugerează cititorului diversitatea efectelor produse asupra stării elementelor naturii de orele amiezii.

Apogeu amiezii e evocat în poeziile „Flacăra cerului”, „Văpaia chinului” și „Crucea arșiței”, însă elementelor de pastel autoarea le asociază unele de meditație. Punctul culminant al amiezii trimite la acela al ființei umane – tema paralelismului destinelor omului și naturii găsindu-și și aici cultivarea ca și aceea a arșiței amiezilor de vară, în care arderea devine simbolul trecerii universale, iar, în plan intim, incandescenta apare ca generator de energii creatoare.

În poezia „Uitare” avem de a face cu o umanizare a amiezii, ca variantă a motivului comuniunii om-natură, prin personificare: „Uneori, când obosește,/ Cheamă umbrele să-i dea/ Puțin din răcoarea nopții/ Înserare de-o putea/ Își apleacă fruntea caldă/ Doar s-o nduplece de ea/ Bucățele de răcoare/ Pentru omul ce le vrea.../”

Dacă în poeziile anterioare întâlnim un sens identic al destinelor omului și naturii, în „Rătăcit în amiază” ființa umană ne apare numai ca o componentă trecătoare a naturii veșnice, iar, în „Nevăzută arzând”, trecerea universală e ireversibilă și implacabilă pentru destinele omenești.

„Forța ei” este un pastel al diversității naturii generatoare de admirații ce exprimă bucuria de a trăi. Procedeul este folosirea de propoziții principale juxtapuse, cu predicătele la indicativ prezent prin care sugerează veșnicia naturii: „Natura cu forța ei/ Coace, crește ogoarele/ Zburdă căprioarele/ În păduri se-aud

VALENTINA RISTEA
ÎN LUMEA ALBASTRĂ
A TIMPULUI
București
2009

solfegii/ Păsările-și aduc puii/ La căldura mamelor.../”.

Alte ipostaze ale naturii la amiază întâlnim în pastelurile „Totul amorțește” și „Lacomă cu-a ei căldură”. Umanizarea momentului e ilustrată prin componente vizuale și dinamice – autoarea împrumută viețuitoarelor, elementelor florei și reliefului simțiri și atitudini omenești precum bucuria, suferința, speranța, împlinirea etc.

Ultimele poezii ale ciclului – „Salbă sclipitoare”, „S-a amplificat lumina” și „Ca o lumânare aprinsă” sunt tot pasteluri, în sensul că se compun din aceleași elemente ca și cele anterioare, însă cu o încărcătură imagistică potențată de accente meditative mai pronunțate care împrumută celor trei poezii caractere de ode închinare bucuriei de a trăi.

Cel de al patrulea ciclu e intitulat „Crepuscul” și autoarea îl definește, ca și pe celelalte încă de la început, dar, dacă primele trei sunt precedate de un distih, de data aceasta avem de a face cu un terțet: „Obosit de-a sa căldură/ Se oprește în amurg/ Ca un mare demiurg”/

Prima poezie se intitulează „Umbra serii” și este un pastel în spirit tradițional; predomină picturalul, sugerat prin imagini vizuale și dinamice enumerate prin propoziții afirmative cu predicătele la indicativ prezent, la persoanele a treia singular sau plural, componentele fiind fenomene specifice ale naturii, ale microcosmosu-

lui, marcate profund de momentele înserării.

Alte pasteluri sunt „Grăbesc păsările” și „Vine pe lume un plod” – primul sugerează apropierea amurgului, iar autoarea trece de la contemplarea momentului la meditație asupra destinelor componentelor la venirea nopții, cu aluzii delicate la noaptea existențială; al doilea evocă expresiv perpetuarea speciilor animale ca expresie a continuității vieții în natură.

O localizare peisagistică realizează autoarea în „Vesellie pe-nserate” – culesul viei ca expresie a mirajului vieții la care, ca erou liric se asociază până la identificare prin folosirea imperativului – (parcă ar fi de Sf. Maria-Mică prin ținuturile noastre): „Măine-n must se vor preface/ licoare ce nu-ți dă pace/ Vesellie fie-n toate/ Struguri, must și bunătațe.../”

Crepusculul, ca stare naturală, e perceput ca o aglomerare de mistere sub protecția măreției lumii în poezia „Rătăcite raze”, pentru ca în „S-a ascuns ziua” elementele cosmice – luna și stelele – să prelungească întâlnirea dintre zi și noapte.

Frumusețea amurgului e revelată în „Amurgul pe toți veghează” în care cosmicul e asociat cu teluricul uman sub auspiciile somnului aducător de pace care se prelungește asupra viețuitoarelor în „Și-a aflat destinul” – timpul și natura – infinite, iar ființa umană - efemeră.

Firescul fenomenului înserării și repetabilitatea lui e în viziunea d-nai Valentina Ristea expresia armoniei universale (“Înserarea”).

În „Apus grăbit” autoarea se află în ipostaze contemplatoare și admiratoare a apusului pentru ca în pastelurile următoare – „Caierul nopții” și „Aliații cerului” să vadă în noapte un generator de mistere.

Accentele elegiace estompează entuziasmul contemplativ, fiindcă ele vin dintr-o certitudine; aceea a conștientizării în ceea ce privește trecerea perpetuă ireversibilă.

Autoarea se identifică cu natura, e parte integrantă a acesteia în poeziile „Sărută florile” și „Vălul înserării”. În prima – un fel de rugă – imploră un echilibru care să pună în evidență

frumusețile ipostazelor naturii în crepusculul nocturn prin folosirea formelor conjunctivului prezent cu conotații imperative – „să plouă”, „să prefacă”, „să scalde”, „să sărute”, „să deschidă” etc, iar în cea de a doua înserarea e personificată într-un fel de partener al autoarei în pătrunderea tainelor acesteia.

„El schimbă culorile” evocă măreția crepusculară sub aspect cromatic; în umbrele tainice culorile capătă nuanțe cu totul deosebite de cele de la lumina zilei, ceea ce le sporește evident frumusețea: „...pe înserat se văd/ Doar fibre de argint cu nod/ Ce leagă cerul cu pământul/ Atât de strâns că-și iau avântul/ Își schimbă doar culoarea-nchisă/ Amurgul e-o cale deschisă”/

Poeziile „Amurg e înserare” și „Cad destine” vădesc entuziasmul în fața tainelor întunericului și a panoramei celeste, în acordurile unei simfonii a dinamicii universale.

Poezia care încheie ciclul – „Liniile timpului” – e o meditație în care autoarea vede în timp și spațiu dimensiunile date universului de divinitate – idee reluată în poezia „Ziuă” – un fel de epilog în care triumful luminii asupra întunericului stimulează existența omenească și e mereu generatoare de speranțe.

La final autoarea adaugă poezii despre care într-o notă intitulată „Mărturisire de mamă” precizează că aparțin fiicei d-sale Greta și le-a găsit într-un sertar sembrate S.G. Sunt lirice intime și, după stil, se recunoaște ușor altă autoare. Ele vădesc o sensibilitate deosebită, interiorizată și resurse artistice de punere în evidență originale. Spațiul nu ne îngăduie o abordare mai amplă, pe măsura valorii, totuși nu putem să nu cităm una pentru ca afirmația să nu rămână gratuită: „În noaptea de-ntuneric și speranță/ Visăm culori de fum trandafirii/ O rece și sumbră alianță/ Între un suflet mort și unul viu.../” (Visuri)

Despre „În lumea albastră a timpului” s-ar putea face comentarii ample, însă, în loc de considerente mai mult sau mai puțin pretențioase, îmi permit recomandarea cărții cititorilor băileșteni cu precizarea că lectura ei le va regăsi aceeași doamnă Valentina Ristea, deschisă prin tot ce a scris pentru concetățenii ei și nu numai și purtând pretutindeni în lume nostalgia locului natal.

Valentin TURCU

▶ Continuare din pag. 5

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

În ceea ce privește proiectul de hotărâre prin care se aprobă schimbarea destinației Centralei Termice din str. A. I. Cuza, supus atenției de dl. Gabriel Tica, se precizează că, ținând seama de faptul că imobilul situat în cvartalul de blocuri din str. A. I. Cuza, nr. 8, în care a funcționat centrală de cartier, este degradat și neutilizat, încălzirea apartamentelor făcându-se descentralizat prin centrale termice de scară sau cu sobe, executivul a propus înființarea în această clădire a unei săli de sport sau transformarea ei în spațiu pentru depozitarea combustibilului solid, urmând a fi închiriate locatarilor blocului din vecinătate, clădirea făcând parte din domeniul privat al localității. Dl. Gabriel Tica a precizat că unii au intrat deja în centrala termică, dar a venit și o adresă de la Clubul Sportiv „Progresul” pentru a fi transformată în sală de lupte. A fost de părere că ar fi bine să fie întrebați și locatarii de la blocuri, pentru că s-ar putea să fie afectate activitățile din jurul blocului. Spațiul este totuși destul de mic, pentru că există prea multe materiale depozitate acolo: cazane, fier vechi, și se pune întrebarea cine se va ocupa de scoaterea celor depozitate acolo. Normal ar fi să fie luate de primărie și valorificate iar cu banii obținuți să se poată face unele amenajări. Dl. V. Duinea a fost de

părere că acest spațiu s-ar preta cel mai bine pentru piață de cartier. Dl. I. Negreț a precizat că și-a dat seama că este vorba de două propuneri – depozit de combustibil și sală de sport – și a întrebat dacă va fi organizată licitație pentru dezafectare. Dl. Ionel Mușuroi, după ce a făcut mențiunea că lemnele se depozitează cel mult 4 luni pe an, și-a exprimat părerea că locatarilor blocului nu le va conveni să plătească, motiv pentru care a propus să fie dată celor care o folosesc permanent. Edilul-șef a fost de părere că trebuie gândit bine și, dacă este posibil, să se vină în ajutorul tuturor. Dl. S. Gaciu s-a declarat de acord cu schimbarea destinației și a întrebat cui se dau în primire aceste spații, în cazul în care se hotărâște să aibă destinația depozit de combustibil solid.

Dl. secretar M. Barbu a informat că propunerea de schimbare a destinației în sală de lupte a trecut, obținând două treimi din voturile consilierilor, fiind 11 voturi „pentru”.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se interzice pășunatul animalelor în zona amplasată între calea ferată și Balta Cilieni, prezentat de dl. ing. Florea Pârvolescu, se precizează că, întrucât CL deține o suprafață de 278,47 ha pășuni naturale și cultivate, din care 16,77 ha sunt în tarlăua situată

între calea ferată și Balta Cilieni, dar prin protocol cu Regia Națională Apele Române s-a luat în custodie pe o perioadă de 5 ani amenajarea Lacului Cilieni, pentru crearea unei baze de agrement, executivul a propus interzicerea pășunatului animalelor domestice pe pășunea menționată, pe o perioadă de 5 ani, perioadă în care pe această suprafață va fi realizată și exploatată o Bază de Agrement.

Dl. I. Negreț a afirmat că n-are certitudinea că ceea ce se propune este legal, considerând că această suprafață trebuie scoasă mai întâi din circuitul agricol și apoi să se creeze acolo bază de agrement. Dl. Sabin Gaciu a întrebat unde sunt pășunile primăriei și dacă acestea există, așa cum se spune, de ce ciobanii pășunează recoltele oamenilor. Această suprafață are destinație specială de izlaz comunal, motiv pentru care trebuie să se facă urgent demersuri pentru scoaterea din circuitul agricol. Edilul-șef a informat că sunt alocate sume pentru înființarea de pășuni și pentru reabilitarea celor existente, că nu se impune schimbarea destinației și că se fac eforturi să se schimbe destinația din teren arabil a suprafețelor pe care sunt păduri.

Proiectul a fost aprobat cu 16 voturi „pentru”, dl. S. Gaciu abținându-se.

În expunerea de motive la Proiectul

de hotărâre prin care se aprobă închirierea suprafeței de 12 mp din str. Victoriei, 78, prezentat, ca și următoarele două, de dl. Victor Bonci, se stipulează că, dând curs cererii 2170/2010 a d-lui Bănculescu Gabriel, executivul a propus închirierea prin licitație pe o perioadă de un an a suprafeței solicitate, prețului minim de închiriere fiind de 1,25 euro/mp/an, adică 5,16 lei/mp/an, la cursul valutar de la data de 19.02. de 1 euro=4,1287 lei.

Proiectul executivului a obținut sufragiile tuturor consilierilor locali.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la aprobarea prețului minim de plecare a licitației pentru imobilul din str. General I. Ghenescu, se precizează că, având în vedere raportul de evaluare întocmit la data de 10.02.2010 de către un evaluator autorizat, executivul a propus ca preț minim de pornire a licitației 24,85 lei/mp/an, pentru concesionarea spațiilor cu destinație cabinete medicale aflate la adresa menționată.

La întrebarea d-lui S. Gaciu privitoare la evaluarea redevenței pentru vechiul contract, dl. V. Bonci a spus că a fost de 1 euro/mp/an pentru cei 5 ani, dar după aceea s-a procedat la o altă evaluare, rezultând suma menționată. Dl. Ionel Mușuroi s-a interesat asupra persoanei care a făcut raportul

de evaluare și a întrebat cine plătește evaluarea, primind răspuns că evaluatorul este dl. Cornel Trocan, iar plata expertizei o suportă primăria.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă concesionarea suprafeței de 3750 mp, amplasată în Parcul Balasan, proprietate publică, întocmirea studiului de fezabilitate și prețul minim de pornire a licitației, se menționează că, ținând seama de faptul că în urma măsurătorilor cadastrale efectuate în Parcul Balasan, s-a identificat suprafața de 3750 mp, executivul a propus concesionarea prin licitație publică, pe o perioadă de 25 de ani a acestei suprafețe, prețului minim al redevenței fiind de 2,31 lei/mp/an, aprobarea studiului de oportunitate – raport de evaluare – aferent acestei suprafețe și împuternicirea primarului municipiului pentru semnarea contractului de concesionare.

Toți aleșii locali au fost de acord cu proiectul propus de executiv.

Mărturisim cu strângere de inimă că am fost din nou dezamăgiți și ne imaginăm cu ce impresie au plecat de la această ședință cele două doamne avocat, obligate să asiste la această ședință care, în mod regretabil pe alocuri, s-a transformat într-un spectacol de circ de proastă calitate, situație din care cu toții am ieșit cu blazonul serios șifonat. Și este păcat!

Gh. GHEORGHIȘAN

Așa cum menționam în articolul din numărul anterior, antrenorul Mircea Gaciu aștepta cu sufletul la gură îndreptarea vremii, pentru a disputa jocuri de verificare în scopul omogenizării echipei, al stabilirii tacticii de joc și al urmăririi atente a formei jucătorilor, pentru a se putea decide asupra celui mai bun “11”, pe care să-l arunce în luptă odată cu reluarea campionatului.

După primul meci disputat în deplasare cu „Dunărea” Calafat, ocupanta fotoliului de onoare, deși jocul s-a pierdut cu 0-3, antrenorul și-a exprimat mulțumirea, fiind bucuros că și-a putut face o imagine de ansamblu asupra valorii și formei componenților lotului în condiții de joc, a avut posibilitatea să constate unele carențe asupra corectării cărora să insiste. Oricum, s-a arătat optimist asupra viitorului echipei, considerând că tentativa de a urca câteva locuri în clasament nu este o iluzie deșartă.

Profitănd de faptul că, prin grija autorităților locale și datorită insistențelor și entuziasmului directorului executiv al clubului, dl. Constantin Ciucă, terenul a fost curățat de zăpadă, în urma unor eforturi laudabile ale celor desemnați să execute această operațiune deloc ușoară, dacă se ține seama de cantitatea enormă de zăpadă așternută pe suprafața de joc, tehnicianul a programat trei jocuri amicale pe teren propriu cu “Viitorul” Boureni, CS Sopot și “Recolta” Urzicuța, în care s-au obținut două victorii și o înfrângere la limită, jocuri în care nu rezultatul conta, ci comportarea jucătorilor, modul cum reacționează și respectă indicațiile date. Era normală și posibilă rularea aproape a tuturor componenților lotului, în scopul urmăririi calităților fizice și tehnice în regim de joc.

Meciul cu “Viitorul” Boureni, câștigat cu scorul de 5-0, a arătat o echipă băileșteană, superioară la toate capitolele, o echipă în care jucătorii s-au mișcat bine, au manifestat tendința de a juca rapid, cu pase scurte, alternate cu cele lungi și pe diagonală, pentru a-și surprinde partenerul de întrecere, îmbucurătoare fiind frecvența șuturilor spre poartă, dintre care multe și-au atins ținta, 5 materializându-se în goluri, unul mai frumos decât altul. Antrenorul M. Gaciu s-a declarat mulțumit de disponibilitatea la efort a jucătorilor, de respectarea sarcinilor de joc și a remarcat acumulările pe plan fizic ale celor mai mulți dintre cei trimiși în teren: Popa M. (Bentaru) – Țepuși (Bobolocu), Florea, Vârban (Vițelaru), Iureș (Stanciu) – Mogoi (Becheru), Bălșeanu (Ghera), Pascu (Spăimuz), Jidovu – Popa C. (Brezoi), Firă. Pentru amatorii de statistici, vom mai spune că golurile victoriei au fost înscrise de Pascu, Bălșeanu, Popa C., Jidovu (2) și că, personal, am apreciat atitudinea jucătorilor care nu și-au subestimat adversarul și n-au încercat să-l ridiculizeze, iar băieții din Boureni au depus eforturi laudabile pentru a se ridica la nivelul mai valorosului său partener de întrecere. O bilă albă pentru ambele echipe și, mai ales, pentru remarcății noștri: Jidovu (neobosit), Firă (insistent și prezent în ambele faze ale jocului), Pascu (deosebită clarviziune, calm, bun exemplu pentru mai tinerii săi coechipieri prin travaliu).

Conștient de valoarea adversarului, CS Sopot aflându-se pe cea de a doua treaptă a podiumului, antrenorul Gaciu a pregătit cu atenție jocul, dând indicații precise tuturor componenților echipei, individual și pe compartimente. A insistat pe dublaj în compartimentul defensiv, pe depozitare, pe necesitatea de a se da mai multe alternative mijlocașilor care să paseze pe toată lățimea terenului, ci nu să trimită baloane numai înainte și la întâmplare,

în apărare să se joace simplu, fără “floricel”. Dintre mijlocași, Bălșeanu să facă în primul rând faza defensivă, în timp ce Marghidan să-și asume rolul de dispecer, furnizând mingi utilizabile celor două vârfuli, iar Popa C. “să stea înfîpt în coata apărării adverse”, la limita offside-ului. Să se pună accent pe combinații surprinzătoare, pe susținerea omului aflat în posesia mingii, iar când se irosește o fază de atac prin pierderea balonului, să se facă eforturi pentru recuperare, să se dea dovadă de calm, nervii, vociferările și precipitarea fiind piedici în reușitele fiecăruia. În opinia noastră, jucătorii au respectat în proporție de 70% recomandările antrenorului, ceea ce a stat la baza celor două goluri, înscrise de Firă și Pascu, la o evoluție pe ansamblu destul de bună, dar, din păcate, restul de 30%, coroborat cu unele greșeli individuale, facilitând victoria oaspeților, care s-au impus cu 3-2. Să nu uităm, însă, că formația din Sopot are în componență câteva individualități de certă valoare, la acest nivel, un portar experimentat – Rizan – care dă siguranță echipei și-și dirijează atent colegii din apărare imediată. Considerăm că nu greșim afirmând că, în ciuda unei ușoare superiorități a adversarului, a unei condiții fizice superioare, jocul a fost echilibrat, jucătorii noștri având reușite meritorii, au găsit tăria să revină de fiecare dată, de la 0-2 în urma unor erori ale portarului Popa M., mai puțin inspirat în acest joc, și de la 1-3, dovedind că nu s-au prăbușit psihic și au avut tărie de caracter, fapt care-i onorează și dă speranțe. Fără a ne erija în “specialiști”, ne permitem să exprimăm opinia că s-a simțit absența lui Jidovu, o piesă importantă în angrenajul echipei, jucător cu un travaliu remarcabil la mijlocul terenului, autor al unor pase precise pe diagonală și cu apariții surprinzătoare la finalizare. Pentru acest meci, antrenorul Gaciu a acordat credit jucătorilor: Popa M. (Bentaru) – Mogoi (Spăimuz), Vârban, Florea, Iureș (Balica) – Țepuși (Vițelaru), Marghidan (Ghera), Bălșeanu (Pascu), Stanciu – Popa C. (Bobolocu), Firă.

În ultimul joc de verificare în compania “Recoltei” Urzicuța, s-a urmărit punerea în aplicare a unor scheme tactice preconizate pentru prima confruntare din campionat, când se întâlnea o formație în suferință ca și noi, din coada clasamentului, cu trei puncte mai puțin decât formația băileșteană. În aceste condiții, jucătorii s-au mobilizat, au răspuns mulțumitor și uneori bine și foarte bine la indicațiile antrenorului și s-au impus cu scorul de 3-1. Dacă ar fi să reproșăm ceva, aceasta ar consta în faptul că nu s-a putut evita nici de această dată primirea unui gol, aceasta mai cu seamă dacă se are în vedere că în cele 23 de etape disputate din acest campionat s-au primit nu mai puțin de 62 de goluri!!

Și iată că a venit și ziua cea mare, ziua reluării campionatului, așteptată cu febrilitate de jucători și de spectatori, o zi a speranțelor și a “adevărului”, a hotărârii mărturisite de a se evada din zona sifonabilă a retrogradării. Pentru mulți se anunța un joc ușor, care se credea că va fi câștigat “la pas”, având în vedere că partenerul de întrecere – “Energia” Craiova – se afla pe locul al XV-lea, cu numai 17 puncte. Cei care gândeau așa nu țineau însă seama că în pauza competițională, echipa craioveană s-a întărit simțitor, păstrând în lot doar 4 dintre vechii jucători și, deloc lipsit de importanță, în opinia noastră, a beneficiat de un stadiu de pregătire centralizată, un cantonament într-o stațiune, în care jucătorii au făcut

antrenamente diversificate, de două ori pe zi, pregătire la sala de forță, cu efecte pozitive asupra evoluției individuale și de ansamblu, perioade cu efecte benefice, mai ales în ceea ce privește condiția fizică.

Cu o singură excepție, care va reieși din aprecierile noastre, avem certitudinea că antrenorul Mircea Gaciu a fost destul de inspirat în alcătuirea echipei, “aruncând în arenă” formația: Popa M. – Mogoi, Vârban, Florea, Iureș (Cioroianu ’51) – Țepuși (Iancu ’70), Marghidan, Bălșeanu, Jidovu – Popa C. (Stanciu ’70), Firă, cu aceleași sarcini ca și în meciul cu CS Sopot. Jucătorii băileșteni au început mai bine jocul, l-au controlat în special în primul sfert de oră, perioadă în care au folosit pase scurte, pe jos și cu adresă, au practicat un joc în viteză, lăsând impresia că se vor impune cu ușurință, mai ales că au jucat contra vântului, iar până în min. 20 oaspeții nu expediaseră niciun șut pe poartă și nu-și creaseră nicio ocazie clară, în timp ce, în urma unei combinații rapide, spectaculoase, Firă a suțat violent, expediind “o bombă”, pe care scria gol, dar, din păcate, mingea s-a încăpățânat să treacă cu câțiva centimetri pe lângă stâlpu din stânga al porții adverse. Curat ghinion și lipsă de șansă, cu implicații pe plan psihologic, mai ales că venea la numai un minut după ce oaspeții, contrar cursului jocului, deschisera scorul dintr-o lovitură de la 11 metri, corect acordată, în urma unui fault evident (joc periculos cu ambele picioare înainte) al portarului Popa M. În ciuda acestei turnuri neașteptate, eram totuși bucușori și încredzători pentru că băieții noștri se acomodaseră mai bine decât partenerii de întrecere la condițiile meteorologice vitrege – o vreme cămoasă, cu un vânt puternic și rece – care își puneau negativ amprenta asupra controlului mingii. Spre regretul nostru, apăsați probabil și de golul primit, între minutele 30 și 40, jucătorii favoriți n-au mai folosit recomandatele pase pe jos, au abordat jocul cu mingi lungi care nu și-au atins ținta și din cauza vântului, ceea ce a făcut să-și piardă din luciditate. În aceste condiții, au apărut mici inexactități și chiar bălbăieți în apărare, o oarecare lipsă de inspirație a mijlocașilor, ceea ce a făcut ca jocul să nu mai aibă coerență iar pasele să fie previzibile. Fără a se dovedi periculoși, oaspeții au jucat totuși bine, economicos și pe alocuri chiar inteligent la mijlocul terenului, iar în min. 38 și-au mărit avantajul, în urma unei lovituri libere de la 17 metri, cu concursul nefericitului nostru portar, care nu și-a dirijat bine zidul. Mai mult, s-a plasat în spatele acestuia, pe colțul apărât de zid, lăsând absolut liber celălalt colț, facilitând astfel înscrierea golului din această lovitură bine executată, dar parabil, dacă goalkeeper-ul nostru se plasa corect. Ne permitem să afirmăm că, în mod sigur, contează foarte mult într-o echipă un portar de valoare, idee pe care am pedalat în articolul din numărul anterior, când afirmam că se impune achiziționarea urgentă a unui portar de clasă, binînteles la nivelul competiției în care activează echipa noastră. Un portar talentat și inspirat dă siguranță coechipierilor și nu de puține ori contribuie la câștigarea jocului sau la obținerea unui rezultat de egalitate, iar, în situații când adversarul este cu mult peste valoarea propriei formații, poate limita proporțiile scorului.

Deși erau conduși cu 2-0, spre meritul lor, băieții noștri și-au revenit, au controlat, am putea zice, cu autoritate jocul, în ultimele 6-7 minute creându-și ocazii, una clară ca lumina zilei, ratată de Popa C., în min. 41, jucător care, spre surprinderea noastră nu s-a aflat în “apele lui” în acest meci, s-a dovedit lent și n-a mai fost așa de inspirat ca în alte jocuri, când se afla la locul potrivit și înscrisa multe goluri. Băieții noștri au ieșit de la cabine hotărâți să întoarcă soarta partidei, însă la numai un minut și jumătate de la reluare, s-a produs ireparabilul. La un șut fără nicio speranță, de la 36-37 de metri, portarul nostru, derutat și de vânt, n-a calculat bine traiectoria balonului, a încercat să prindă mingea, dar a căzut cu ea în poartă, primind un gol stupid (am zice chiar un autogol) care a turnat plumb în picioarele coechipierilor săi, circa 10 minute jocul acestora suferind, făcându-și apariția precipitarea și haosul, mai ales la mijlocul terenului. Treptat-treptat, băileștenii, dând dovadă de tărie de caracter, și-au revenit, au luat-o de la capăt, dar n-au mai respectat în totalitate

indicațiile antrenorului, au abuzat de mingi lungi, de multe ori fără adresă, au driblat prea mult, ușurând astfel sarcina adversarului. Cu toate acestea, ocaziile s-au înmulțit la poarta craiovenilor și, dacă aceștia au expediat în tot meciul 4 șuturi pe poartă din care au înscris 3 goluri, băieții noștri au ratat 5 ocazii clare, din care 3 prin Mogoi, acesta având totuși meritul că s-a aflat pe fază, dar a fost lipsit de noroc și de șansă, izbindu-se cel puțin o dată de intervenția aproape miraculoasă a portarului advers. La 1-3, cu cât s-a încheiat partida, căci în min. 80, Jidovu a înscris direct din corner, cine n-a văzut meciul ar putea trage concluzia că oaspeții au fost superiori. Nimic mai greșit! Fără a fi subiectivi, apreciem că băieții noștri s-au aflat mai mult la căma jocului, dar au evoluat sub presiunea scorului nefavorabil, și-au pierdut luciditatea, pentru că, orice s-ar spune, sunt și ei oameni, cu calități și cu limite. Deși pierdut, meciul a arătat că suntem îndreptățiți să avem speranțe, întrucât se conturează deja o idee de joc, s-au făcut progrese vizibile în privința organizării jocului, s-au realizat pași înainte în ceea ce privește omogenizarea formației și perfecționarea relațiilor de joc. Deocamdată, nu este cazul să disperăm, căci timpul le va rezolva pe toate, dacă vom avea tăria să învățăm din greșeli. Marele regret este că echipa craioveană a urcat peste noi în clasament. A pune înfrângerea numai pe seama erorilor portarului Popa M. este periculos și nu folosește nimănui. Că a greșit portarul nostru și a fost în mare măsură vinovat de acest eșec neașteptat și, mai ales, nedorit este neîndoielnic, dar trebuie să avem tăria și să recunoaștem că n-a fost singurul “autor” al înfrângerii. Este omenește ca un fotbalist să prindă o zi slabă, s-a întâmplat și la case mai mari, ultimele cazuri care ne vin acum în minte sunt cel al dinamovistului Emilian Dolha, la Cluj, și cel al lui Palop, care a “îngropat” Sevilla. Important este ca zilele slabe să nu fie prea frecvente.

Fără a avea intenția de a “dojeni” sau, cu atât mai puțin, de a supăra pe cineva, obiectivitatea ne îndeamnă să spunem că în anumite momente ale jocului, după 0-3, unii jucători și-au pierdut cumpătul, au confundat jocul bărbătesc, la minge, cu cel periculos, ceea ce a dus la lovituri libere, dar mai ales la fragmentarea jocului, ajutându-i pe partenerii de întrecere în tentativa lor de tragere de timp, precum și la primirea a 3 cartonașe galbene.

În circumstanțele date, nu putem spune că a ieșit în evidență în mod special vreun jucător, cu prestație laudabilă, peste media echipei, totuși se cuvin aprecieri pentru siguranța și curajul în joc al juniorului Cioroianu care, în ciuda celor numai 16 ani, a probat o surprinzătoare personalitate.

Cu toate că echipa noastră favorită a părăsit învinsă terenul, nu se poate reproșa nimic brigăzii de arbitri, cu Cristinel Chirea la centru și aistenții Florin Oacă și Daniel Mihai, supervizați de exigentul observator Lucian Ene, experiența și valoarea centralului și-au spus cuvântul, brigada conducând jocul în litera și în spiritul regulamentului, componenții ei respectându-și blazonul. În această ordine de idei, dorința noastră expresă este ca și în jocurile din deplasare, echipa să beneficieze de asemenea arbitraje de calitate, corecte și nepărtinitoare. Personal, ne pare rău că visul nostru de a câștiga toate jocurile, având în vedere programul mai mult decât favorabil, s-a spulberat, că debutul oficial pe banca tehnică al antrenorului Gaciu și la conducerea clubului a directorului Constantin Ciucă nu s-a soldat cu un succes, dorit cu ardoare de toți, dar ne consolăm cu faptul că s-a pierdut doar o bătălie, nu un război.

Ne exprimăm convingerea că la Bechet băieții vor face tot ce le stă în putință pentru a recupera cele trei puncte, a-și pregăti ascensiunea dorită de fanii înflăcărați și pentru “a lua pe pere ce au dat pe mere”. Înainte de orice, ne punem

întrebarea dacă amânarea etapei din 13.03, din cauza timpului nefavorabil, ne-a avantajat sau dimpotrivă. După spusele martorilor oculari, măsura luată de dirigitorii AJF Dolj a fost benefică din două motive – jucătorii au avut mai mult timp să-și analizeze cu luciditate prestația din prima etapă, iar antrenorului i s-a dat posibilitatea să corecteze unele erori din jocul echipei, să pună la punct anumite scheme tactice și să urmărească acumulările pe toate planurile. În aceste condiții putem aprecia că s-au înregistrat progrese și să afirmăm cu toată obiectivitatea că rezultatul jocului (2-1 pentru gazde) este unul nedrept și “mincinos”, departe de realitatea din teren, mai ales dacă avem în vedere repriza a doua.

Meciul, de care se legau mari speranțe, a fost abordat cu formula de echipă: Bentaru – Țepuși, Vârban, Florea, Stanciu – Cafadaru, Bălșeanu, Marghidan (Iancu), Jidovu (Firan) – Firă, Cioroianu (Iureș), în care au apărut două noutăți – Cafadaru și Firan. În prima repriză, băieții noștri n-au putut să-și facă jocul, în primul rând din cauza jocului dur, la intimidare al oaspeților, tolerat în mod nepermis de arbitrul de centru, la care am adăuga și gafa portarului Bentaru care a primit un gol parabil, plasamentul defectuos jucându-i fete. După pauză, poate și în urma discuțiilor de la pauză ale arbitrilor cu oficialii celor două echipe, arbitrajul s-a schimbat în bine în ceea ce privește stoparea jocului dur. În aceste condiții, băileștenii s-au aflat la căma jocului, au practicat un fotbal de calitate, cu pase multe și derutante, au dominat pe alocuri categoric, pe fondul căderii fizice a gazdelor. S-au creat ocazii de gol, dintre care 4-5 clare, dar, spre regretul tuturor, golul a căzut tot în poarta noastră și a avut la bază o nouă eroare de portar, ceea ce face ca forma acestora să înceapă a-i obseda pe coechipieri, pe antrenor și pe toți cei care iubesc echipa. Fără a se resemna, băieții noștri au evoluat pe alocuri foarte bine, au prestat un joc spectaculos, au redus diferența prin reușita spiridușului Firă și au marcat apoi un gol, anulat în mod eronat, asistentul ridicând fanionul după ce mingea intrase deja în plasă. Ca să nu mai vorbim că la baza golului a stat o pasă venită de la adversar! Se poate aprecia că acesta a fost momentul psihologic al meciului, dacă se ține seama că mai erau doar 6-7 minute de joc, jucătorii băileșteni “înghesuindu-și” partenerul de întrecere, etalând un joc de calitate, cu virtuți tehnice, apreciat și aplaudat de spectatori, care, spre meritul lor, au dat dovadă de sportivitate și fair play, dovedindu-se cunoscători ai jocului de fotbal. Este o atitudine care îndeamnă la meditație.

Sigur că este neplăcut, pentru că în urma acestei nereușite, echipa noastră a făcut rocada cu Bechetul, trecând pe ultimul loc în clasament, un loc nemeritat după calitatea jocului practicat. Cu toate că nu obișnuim să criticăm arbitrajul, pentru că nu le facem bine jucătorilor, ne vedem obligați să spunem cu obiectivitate că între calitatea și corectitudinea arbitrajului prestat de brigada care a oficiat la Băilești în prima etapă, când s-a pierdut jocul cu 1-3, și cea a brigăzii de la Bechet este o diferență ca de la cer la pământ, apreciind cu mâna pe inimă că rezultatul a fost influențat, dacă nu chiar viciat, de cei chemați să împartă dreptatea. Și este păcat atât pentru echipă, cât și pentru arbitrii înșiși, băieți tineri cărora nu le prevedem un viitor prea strălucit, dacă vor continua cu asemenea prestații, amintindu-le că tinerețea în sine nu este o virtute.

Ce s-ar mai putea spune? Dureros și nemeritat, istoria s-a repetat, numai “eroii” s-au schimbat! Este un adevăr axiomatic că misiunea portarilor este grea, chiar ingrată, greșelile lor nimeni nu le mai poate repara. Le-o spunem ca să-i stimulăm, nu să-i incriminăm sau să-i blamăm. Încă nu ne-am pierdut definitiv încrederea în ei.

Gh. GHEORGHIȘAN

REDACȚIA:

Redactor Șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA
Foto și tehnoredactare: Dan FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel./ Fax: (0251) 587.300 ■ 586.301 ■ 589.472

